

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

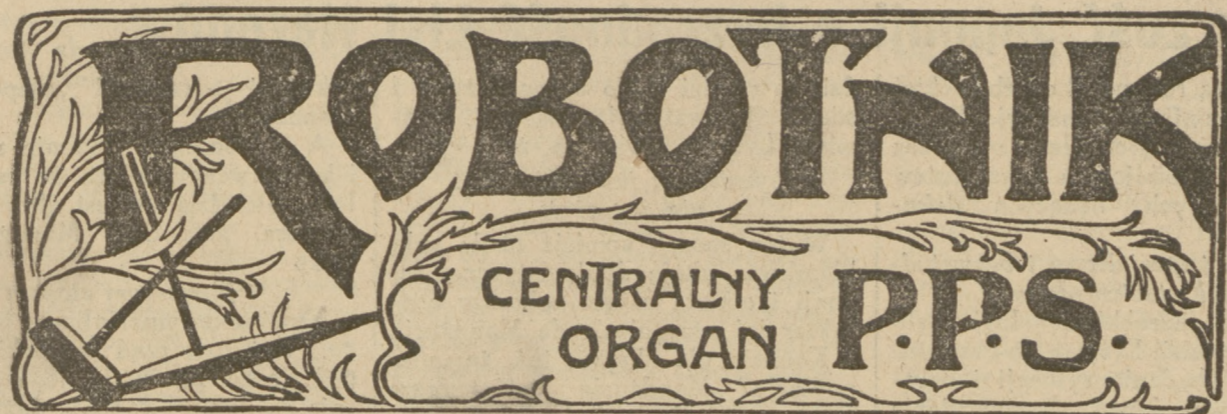
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9—5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.



PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70

DYREKCJA — 720-13

ADMINISTRACJA — 313-80

DRUKARNIA — 773-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Na równi pochyłej

Cechą najbardziej istotną dla stanu psychicznego narodów jest w tej chwili **ROZCZAROWANIE**. Ludzie stracili zaufanie do grup rządzących; nie wierzą w ich dobrą wolę; nie wierzą w ich umiejętność; nie wierzą ani w Ligę Narodów, ani w Konferencję Rozbrojeniową, ani w skutki Konferencji Lozańskiej; nie wierzą — niekiedy świadomie, częściej instynktownie — ani hasłu „przetwarzania” kryzysu, ani zapewnieniom, że można przezwyciężyć kryzys, pozostając w ramach ustroju kapitalistycznego. W powietrzu unosi się jakieś półświadome, nieomal biernie i fatalistyczne, oczekiwanie wielkiej burzy dziejowej. Podobno takie same nastroje przeżywał świat starożytny w epoce załamania się cywilizacji greckorzymskiej, dźwigającej swój rozkwit na zalany krwią fundamencie niewolnictwa.

W samej rzeczy! Istnieją fakty, którym zaprzeczyć niepodobna:

1) wszystkie dotychczasowe próby naprawy położenia gospodarczego, podejmowane i w państwach poszczególnych i w skali międzynarodowej na podstawie kapitalizmu, jako zasady ustrojowej, zawiodły najzupełniej;

2) autorytet Ligi Narodów, mającej — według intencji jej twórcy Wilsona — zagwarantować niejako ludzkości trwały pokój i stopniowe rozbrojenie, spadł prawie do zera; polityka mandżurska militarystyki japońskiej i polityka „zbrojeniowa” gen. Schleichera zadają — bezpośrednio czy pośrednio — temu autorytetowi cios przygwałdzający; gdy zarżnięto tępą piłą **Protokołu Genewskiego**, zaczęto jednocześnie mordować powoli i całą powagę Ligi Narodów;

3) prad faszystyczny — niezależnie od jego przejawów, najrozmaitszych w różnych krajach — uświęcił gwałt, jako jedyną „skuteczną broń” w walkach społeczno-politycznych, zlikwidował poczucie prawa w masach, utrudnił niepomiernie problem przejścia do nowego ustroju bez katastrofy.

W wyniku ogólnym dwie, ciężarne nieobliczalnymi skutkami, chmury zawisają nad światem:

a) zupełna katastrofa gospodarcza, połączona z prawdopodobnym wybuchem nienawiści klasowej i — że tak powiem — uczuciowej, nienawiści, hodowanej troskliwie w masach przez kartele, przez klikki kapitalistyczne, przez różnorakie dyktatury i pół-dyktatury jawne albo ukryte;

b) nowa wojna światowa, której ewentualnych konsekwencji przewidzieć dzisiaj niesposób; byłyby to w każdym bądź razie konsekwencje, przekraczające o wiele najbardziej „czarne” oceny notorycznych pesymistów.

Zapewne! Procesy historyczne, o których tu piszę, wyglądają znacznie łagodniej w krajach, gdzie **demokracja polityczna** potrafiła, jak dotąd, obronić siebie; tragiczniej bez porównania przedstawia się sytuacja wśród narodów, żeglujących pod flagą **Mussolinich i von Papienów**. Ale wiry, powstałe po tonących okrętach, wciągają w swoją głąb i okręty „zdrowe” w sensie budowy. Po **RÓWNI POCHYŁEJ** stacza się cały świat. By umożliwić świadomą i planową przebudowę, — trzeba przelamać faszystów, jako zjawisko międzynarodowe, trzeba złamać potęgę społeczną, gospodarczą i polityczną klas, które ponoszą odpowiedzialność

**By zwyciężyć kryzys gospodarczy, — trzeba zwyciężyć kapitalizm
Rząd Robotniczo-Włociański — to jest świadome i zorganizowane przewyciężenie kapitalizmu**

Likwidacja komunizmu w Szwecji

Świetne zwycięstwo wyborcze Socjalnej Demokracji Szwecji i utworzenie Rządu Socjalistycznego spowodowały załamanie się ostateczne szwedzkiego ruchu komunistycznego, rozbitego zresz-

ta od wewnątrz już oddawna.

Cztery t. zw. niezależni postawie komunistyczni (ci, którzy zerwali z „Komininternem”) należeć będą — według wszelkiego prawdopodobieństwa — do

socjalistycznej frakcji parlamentarnej w charakterze „hospitantów”; w samym Sztokholmie i na prowincji całe organizacje komunistyczne przechodzą do Socjalnej Demokracji.

Projekt konferencji pięciu mocarstw w sprawie „zbrojeniowych” postulatów gen. Schleichera

Pogłoski o inicjatywie angielskiej i wcale arogancka odpowiedź rządzących kół niemieckich

Agencja Reutersa dowiaduje się, że Rząd angielski rozważa możliwość zwołania do Londynu konferencji 5 mocarstw, któraby zbadała sposoby wyjścia z „impasu”, w którym znalazła się Europa dzięki żądaniom niemieckim w dziedzinie równości zbrojeń.

W związku z tą wiadomością, niemieckie biuro Conti donosi: niemieckie koła rządowe stoją na stanowisku, że rozmowy, rozpoczęte w ciągu ubiegłego lata, nie mogą być kontynuowane bez zastrzeżeń; w wyniku wymiany poglądów między Rządem niemieckim z jednej, a Rządami angielskim i francuskim z

drugiej strony sytuacja doznała takiego zaostrzenia, że Niemcy żądają muszą gwarancji, iż w wypadku ich udziału w konferencji rozmowy w sprawie równouprawnienia nie będą się odbywały na zasadzie poglądów, jakie znalazły wyraz w memoriałach angielskim i francuskim.

Watykan popiera akcję hr. Coudenhove-Kalergi?

Zwróciło powszechną uwagę zamieszczenie przez urzędowy organ watykański obszernego sprawozdania z przebiegu pierwszego posiedzenia Kon-

gresu Paneuropejskiego w Bazylei. Korespondent „Osservatore romano” — twierdzi, że hr. Coudenhove-Kalergi otrzymał zapewnienia poparcia ze wszystkich stron kontynentu europejs-

kiego; organ watykański nie zamieszcza komentarzy do sprawozdania, sam tekst jednak wskazuje na sympatię w stosunku do podjętej inicjatywy.

Osobliwe dziwactwo

W Bolonii policja aresztowała niejakiego **Wilhelma Montanari**, liczącego lat 50. Jest to bardzo bogaty dziwak, który w ciągu miesiąca wydał 10.000 li-

rów, proponując okolicznym kobietom obcięcie włosów, wzamian za zapłatę w kwocie 100 lirów przy czym zastrzegł sobie, że musi być obecny przy obcinaniu włosów i sam zapłaci fryzjera.

Wiele kobiet przyjęło propozycję bogatego manjaka, który w końcu zwrócił na siebie uwagę policji i został aresztowany.

Wobec nowych zakusów baronów węglowych

Na płace w górnictwie

Wobec istniejącej groźby nowego zamachu baronów węglowych na płace w górnictwie, odbyła się w **SOSNOWCU** konferencja delegatów robotniczych **CENTRALNEGO ZWIĄZKU GÓRNI-**

KÓW. Przewodniczył tow. **ANGIER**; referaty wygłosił tow. tow. **STANCIK** i **BIELNIK**.

Po dyskusji, zebrani jednomyślnie uchwaliли rezolucję, która, po omówieniu tragicznej sytuacji robotników, PRZE-

CIWSTAWIA SIĘ KATEGORYCZNIE ZAKUSOM BARONÓW WĘGLOWYCH, oraz postanawia wezwać robotników do walki o lepsze płace i świadczenia socjalne, o 6-godzinny dzień pracy.

działność dziejową za obecny stan Ludzkości.

**

Te właśnie problemy znajdują się na porządku dziennym **Międzynarodowej Konferencji Socjalistycznej**, projektowanej przez rozszerzone Biuro Egzekutywy. Socjalizm wziął na siebie — w obliczu historii — trzy wielkie zadania:

1) „przeprowadzenie” narodów od ustroju kapitalistycznego do ustroju socjalistycznego bez ostatecznej katastrofy cywilizacji;

2) połączenie idei gospodarki planowej z ideą wolności jednostki, a więc wolności t. zw. politycznych;

3) powstrzymanie grozy nowej

wojny.

Punkt drugi w pierwszym rzędzie oznacza rozbrat między **Socjalizmem a Komunizmem**. Ale tu występuje na scenę **faszystów**, usiłujący ocalić „gasnący ustrój” gwałtem. W tym oto momencie cały „młody front” socjalistyczny powtarza dawne, a zawsze młodzieńcze, hasło **Mickiewicza**:

„gwałt niech się gwałtem odci- ska”.

Sens nowoczesny tego hasła brzmi tak:

„by powstrzymać ofensywę faszystów, trzeba nie tylko bronić się przed faszystami, ale trzeba **ATAKOWAĆ faszystów**”.

Międzynarodowa Konferencja Socjalistyczna winna więc w tych warunkach ustalić:

1) **plan gospodarczy** „okresu przejściowego” od kapitalizmu do Socjalizmu;

2) **metody i środki** „kontr-ataku” Socjalizmu w stosunku do faszystów.

**

Świat stacza się **PO RÓWNI POCHYŁEJ**. Socjalizm chce wskazać światu szlak ocalenia. I chce rozbić zarazem złośliwą, szerszoną rozmyślnie, legendę, jakoby istniały dwie tylko drogi rozwoju: **faszystów** albo **komunizm**.

MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI

Wiadomości z Górnego Śląska

„ZURLOPOWANIE” 245 ROBOTNIKÓW.

W dn. 1 b. m. zurpolowano turnusowo na przeciąg 1 miesiąca 245 robotników i kilku urzędników na kopalni „Radzionków”.

REDUKCJE W SIEMIANOWICACH.

Komisarz demobilizacyjny zezwolił na redukcję 12 pracowników z pośród przedstawionych 22 — w lecznicy brackiej w Siemianowicach.

PŁACE URZĘDNIKÓW W PRZETWÓRCZYM PRZEMYSLE METALOWYM.

W dn. 4 b. m. odbył się miała konferencja w sprawie płac urzędniczych w metalowym przemyśle przetwórczym.

W poniedziałek pracodawcy zawiadomili ponownie związek urzędników, że układy się nie odbędą.

Następny termin ustalono na piątek, 7 b. m.

P. Loret pozostaje

Aj. „Press” donosi, że — wbrew notowanej przez nas wczoraj pogłosce aj. P. A. K. — p. Loret, naczelny dyrektor administracji lasów państwowych, bynajmniej nie ustępuje ze swego stanowiska; nie ustępuje też p. Ludwikiewicz.

„Proces brzeski”

Ministerjum Spraw Wewnętrznych, zakazało rozpowszechniania książki, wydanej w Toledo (Stany Zjednoczone) p. t.: „Proces brzeski, sprawozdanie z rozprawy sądowej”.

Bilans Banku Polskiego

(PRESS). Bilans Banku Polskiego na dzień 30 września r. b. wykazuje wzrost zapasu złota, i znaczny wzrost obiegu pieniędzy.

Zapas złota na dzień 30 września wzrósł w porównaniu z bilansem z 20 września o 6,1 milionów do sumy 488,8 milionów złotych, z czego w kraju znajduje się złota na sumę 282,5 milj., a zagranicą na sumę 206,3 milj. Zapas złota wzrósł wskutek dalszego zakupu złotych monet przez Bank Polski.

Obieg banknotów na dzień 30 września zwiększył się o 44,6 milj. do sumy 1.055,8 milj. złotych. Równocześnie nastąpił wzrost obiegu bilonu o 18,3 milj. do sumy 288,5 milj. złotych. Poza to zasob bilonu w skarbcu Banku Polskiego wyniósł 46,2 milj. złotych.

Ofiary bezrobocia Podwójne samobójstwo

W Łodzi rozegrała się w poniedziałek straszna tragedia.

Dwaj przyjaciele: **Witold Bożyk**, syn policjanta, i **Bronisław Błaszczak**, syn dozorczy, nie mogąc otrzymać żadnej pracy, doszli do wniosku, że nie warto żyć i postanowili popełnić samobójstwo.

W tym celu obaj strzelili do siebie po kolei z jednego rewolweru. Bożyk padł trupem po celnym strzale, wymierzonym w serce. Błaszczak dożył w szpitalu.

Obaj mieli zaledwie po dwadzieścia parę lat.

„Praworządność“

Według zapewnień miłośników nam rządzących p.p. ministrów oraz prasy dyspozycyjnej, już od dłuższego czasu, dzięki zgodnym wysiłkom „sanacji moralnej“, panuje w Polsce idealna „praworządność“. O „wolności, równości i braterstwie“ — tych wiecznych młodych ideałach walczącej ludzkości — niema nawet co mówić: wszystko to już od maja 1926 r. jest u nas wzorowo i stuprocentowo zrealizowane... Co się zaś tyczy owej „praworządności“, dla przekonania o jej istnieniu różnych wątpliwych i podejrzliwych „partyjników“, wystarczy chyba, gdy przytoczymy za „Zielonym Sztandarem“ nieskonfiskowany opis, jak to ludowy poseł, ob. Araszkiwicz, odbywał wczoraj w Raczkach pow. augustowskiego.

„Przed sąlą, gdzie miało się odbywać zgromadzenie, stoi policja i za wiedzą ustnie ludność i organizatorów, iż na wiec nie pozwolono... Ściągnięto kilkudziesięciu „strzelców“ w mundurach, którzy usiłują terrorować ludność. Pos. Araszkiwicz ogłasza, iż będzie udzielał porad i zasiada na podwórzu u jednego z gospodarzy, gdzie zjawiają się interesanci. „Strzelcy“ idą za nim, usiłując się wdrzeć, ale bojowa postawa chłopów przyprawia ich do porządku“...
Ostatecznie i na udzielanie porad powiatowy komendant policji nie zezwolił. Wówczas — „poseł idzie do prywatnego mieszkania, gdzie policja obstawia go w ten sposób, iż stoi nie tylko pod drzwiami, ale nawet pod oknami, pilnując, aby się z nikim nie zetknął. Pos. Araszkiwicz jedzie kilka kilometrów na obiad do p. p. Putry — policja za nim, i znów patroluje mieszkanie p. Putry. Taka sama eskorta była aż do dworca kolejowego w Suwałkach, a nawet z Suwałk do Grodna, bo i w przedziale razem z postem jechali „wywiadowcy cywili“.

Opis powyższy przekonałby chyba nawet niewiernego Tomasza, że istnieją „sanacyjne“ Polce panujące najzupełniejszą „praworządność“. A kłoby jeszcze wątpli, pouczymy go, że w sposób mniej więcej podobny „organizują“, „bezpartyjne“ władze administracyjne niemal wszystkie wieści i zgromadzenia, zwoływane przez stronnictwa opozycyjne i „nieprawomyślnych“ postów. Bd.

Cukier mała staniał, ale zato poczerniał

Według urzędowych zapowiedzi cukier miał potanieć o 12 i pół proc., co przy cenie zł. 1,60 za kilo stanowiłoby 20 groszy na kilogramie.

Tymczasem za zł. 1,40 nigdzie cukru nie dostanie się, natomiast we wszystkich sklepach kolonialnych i spożywczych kilo cukru kosztuje zł. 1,45.

Wreszcie od dnia niższej ceny cukier jako poczerniał, albo pożałki. Nie jest to więc ten sam gatunek śnieżno-białej rafinady, za który płacono zł. 1,60, lecz jakiś gorszy i zapewne tańszy gatunek.

NOWY CENNIK CUKRU.

Na posiedzeniu warszawskiej komisji cennikowej spożywczo kolonialnej uchwalono nowy cennik, który obniża ceny: kryształu z 1 zł. 65 gr. do 1 zł. 50 gr., kostki prasowanej z 1 zł. 95 gr. do 1 zł. 80 gr. i tłuścioz roślnego z 3 zł. do 2 zł. 80 gr., wszystko za kg. w sprzedaży detalicznej.

Na Dalekim Wschodzie nic nowego

Zaborczość Japonii a bezradność Ligi Narodów

Już z górą rok minął od zbójczej napaści Japonii na Mandżurję. W Lidze Narodów nagradziła się przez ten czas cała biblioteka dokumentów dyplomatycznych, będących dokumentami cynicznego imperjalizmu i bezwstydnego kręactwa Japonii.

Jedynym „dorobkiem“ Ligi było wysłanie komisji Lyttona do Mandżurji, celem zbadania sytuacji i opracowania wniosków. Sprawozdanie komisji ogłoszono przed kilku dniami, ale Japonia, zanim wysłuchała wnioski komisji, wysnuła własny „wniosek“ i utworzyła „niepodległą“ Mandżurję. Liga Narodów i to krzyczące bezprawie Japonii przyjęła milczeniem. Komisja Lyttona zaś przystosowała się do tego nowego gwałtu i potraktowała jako fakt, z którym należy się liczyć.

Sprawozdanie komisji Lyttona w pierwszej swej części opisuje dzieje Mandżurji na tle wydarzeń w Chinach i na Dalekim Wschodzie. Mimo powściągliwości tonu komisja niedwuznacznie

potępia Japonię i demaskuje jej kłamstwa

Tak np. pamiętne jest tłumaczenie się Japonii, jakoby napał na Mandżurję był tylko ekspedycja karna, jako odwet za zamordowanie japońskiego kapitana Nahamury, które Chińczycy jakoby sprawowali, celem wywołania wojny z Japonią.

Otóż komisja Lyttona stwierdza, że Nahamura rozstrzelano za spiegoństwo i że napał Japonii nastąpił z pobudek czysto politycznych, na podstawie do góry dokładnie opracowanego planu. Chińczycy zaś nie mieli żadnego planu napału na wojska japońskie.

Ileż trzeba usprawiedliwić nowy akt swej zaborczości, nowe posuwanie się swych wojsk, Japonia twierdzi,

że chodzi jej o obronę „życia i mienia obywateli japońskich“. Komisja Lyttona stwierdza, że obywatelom japońskim nie zagrażał.

W ten sposób komisja obala całą kłamliwą akcję dyplomatyczną Japonii i obnaża czysto zaborczy charakter jej wtargnięcia do Mandżurji.

Komisja nie ukrywa też, że „niepodległa“ Mandżurja jest tworem sztucznym i obcym ludności miejscowej.

Ale w drugiej części swego sprawozdania komisja stara się znaleźć drogę wyjścia na podstawie „faktu dokonanego“. Projektuje ona autonomię dla Mandżurji z gwarancją dla praw Japonii i Chin. Rada Ligi ma się obecnie zająć propozycjami komisji Lyttona. Istnieje wprawdzie specjalna komisja, powołana w r. ub. do sprawy konfliktu chińskiego - japońskiego. Ale ona uchwaliła czekać, aż Rada Ligi wyda swą opinię. Być może, że Rada pójdzie za wskazaniami komisji Lyttona i w ten sposób przywiązuje litanję gwałtów i bezprawii, dokonanych przez Japonię. Albo projekt komisji Lyttona, aczkolwiek nie uznaje „niepodległej“ Mandżurji, w gruncie rzeczy sprowadza się do utrwalenia wpływu i do panowania Japonii w „autonomicznej“ Mandżurji. Japonia sama domagała się bezpośrednich rokowań z Chinami, wiedząc, że jako strona silniejsza, potrafi zmusić Chiny do posłuchu. Chiny zaś, apelując stale do Ligi Narodów, domagają się nacisku z jej strony na Japonię, domagają się pomocy dla siebie przeciw Japonii, a nie pośrednictwa, któreby tylko ułatwiło Japonii jej zadanie.

Tymczasem w Mandżurji rozwija się partyzantka, wojna podjazdowa Chińczyków przeciw Japonii i jej ma

nekinowi — rządowi „niepodległej“ Mandżurji.

A jednocześnie Japonia z uporem i konsekwencją zdążyła do swoich celów. Już dziś nie jest dla nikogo tajemnicą, że podbój Mandżurji był tylko

pierwszym etapem

w programie imperjalizmu japońskiego. Już dziś rząd japoński oświadcza głośno, że wojska jego pomaszują na Pekin. Japonia dąży do rozbioru Chin, do opanowania wschodniej części tego olbrzymiego kraju i wybrzeży rosyjsko - chińskich.

To też o wojnie japońsko - rosyjskiej mówi się, jako o rzeczy niu-niunionej, a o wojnie japońsko - amerykańskiej, jako — prawdopodobnej. Niedawna wizyta szefa sztabu Stanów Zjednoczonych na manewrach w Polsce tłumaczyła prasa sowiecka temu, że Stany Zjednoczone chcą zapewnić

neutralność Polski i sąsiadów na wypadek starcia Rosji z Japonią.

Ta troska Stanów Zjednoczonych o Rosję nie byłaby zrozumiała, gdyby Stany Zjednoczone ze swej strony nie liczyły się z możliwością wojny z Japonią. Znakomity publicysta angielski, Wickham Stead, zwraca też uwagę, że w Stanach Zjednoczonych postawa Ligi Narodów wobec Japonii wywarła złe wrażenie. Spodziewano się tam, że Liga poprze Stany Zjednoczone, protestujące przeciwko pogwałceniu przez Japonię traktatów, przez nią podpisanych. Ponieważ Liga tego nie zrobiła, Stany Zjednoczone rozważają możliwość zerwania umowy morskiej, zawartej przez 4 mocarstwa morskie i przygotowania się do wojny z Japonią.

Takie sa obecnie perspektywy na Dalekim Wschodzie. Perspektywy groźne, ponure.

Trzęsienie ziemi w Grecji

Z Aten donoszą, że na terenach niewiedzonych kłęką trzęsienia ziemi odzuczo wczoraj ponownie pięć wstrząsów podziemnych, z których dwa były niezwykle silne. Szereg domów uległ zniszczeniu. Ofiar w ludziach narazie nie zanotowano.

W miejscowości Serres wszystkie budynki rządowe oraz szkoły zostały doszczętnie zniszczone. Dziennik belgradzki „Prawda“ donosi z Saloniki, że trzęsienie ziemi w Macedonji wywołało niezwykle spustoszenie.

W kopalniach rudy koło Stratoniaki szereg szybów zawaliło się. Dotychczas wydobyto około 40 trupów górników. Zachodzi obawa, że liczba ofiar w ludziach będzie o wiele wyższa, ponieważ wielu górników jest jeszcze odciętych od świata w zasypianych kopalniach.

Wybrzeże morskie się obsunęło i przybrało całkowicie inny kształt. Wysepka Anagioni, na której zamieszkiwało 250 rodzin, została pochłonięta przez fale amerykańskie.

B. dyktator Litwy postanowił emigrować

Waldemar postanowił opuścić Litwę na stałe i zamieszkać na południu Francji, gdzie żona jego posiada majątek.

B. dyktator wyjedzie z Litwy po zakończeniu dwóch procesów, których termin wyznaczony ma być w najbliższym czasie.

Waldemaras we Francji ma oddać się pracy publicystycznej i współpracować z prasą amerykańską.

Dyktator w nielase polecił swemu adwokatowi wytoczyć proces przeciwko skarbowi litewskiemu o wypłacenie pensji, jakie należały się Waldemarasowi w charakterze przewodniczącego delegacji litewskiej na konferencji wersalskiej, oraz o zwrot pieniędzy, które skonfiskowane zostały w banku kopenhaskim. Pretensje Waldemarasowa wynoszą 500,000 litów.

Organizacja władz „Funduszu Pomocy Bezrobotnym“

W najbliższym czasie nastąpić ma ukonstytuowanie się władz naczelnych funduszu pomocy bezrobotnym. Jak słychać, obok nazwiska p. Klarnera, który stał na czele dotychczasowej organizacji pomocy bezrobotnym, wymieniane jest w kołach miarodajnych nazwisko b. ministra pracy i opieki społecznej, dr. Stanisława Jurkiewicza, jako ewentualnego prezesa zarządu „funduszu pomocy bezrobotnym“.

Opłaty pobierane, począwszy od 1-go września na rzecz „funduszu pomocy bezrobotnym“ gromadzone są na specjalnym koncie w P. K. O. Sumy te będą uruchamiane na cele pomocy bezrobotnym w okresie zimowym. Przy organizacji władz funduszu i jego biur utrzymana będzie zasada, że wydatki administracyjne funduszu muszą być minimalne, albowiem we władzach naczelnych i organizacjach lokalnych funduszu zatrudnieni będą bądź działacze społeczni, traktujący tę pracę, jako honorową, bądź też urzędnicy delegowani do biur funduszu pomocy bezrobotnym z innych biur państwowych. (Press).

Z całego świata

Denesze—Wiadomości telefoniczne—Komunikaty radiowe

Francja

„Matin“ zajmuje się w dalszym ciągu skandalem w firmie „Gnom et Rhone“, o którym pisaliśmy wczoraj na tem samym miejscu. Pismo zamieszcza oświadczenia dyr. Weilera, oraz dyrektora towarzystwa „Aeropostale“, Bouilloux-Lafont’a.

Weiler usiłuje zaprzeczyć stawianym mu zarzutom o przekupstwo dyrektora aeronautyki, Chaumie, oraz o otrzymanie znacznych kapitałów od niemieckiej „Luthansy“.

Bouilloux-Lafont podtrzymuje jednak swe zarzuty, oświadczając, że przedłożył komisji śledczej autentyczne dokumenty.

Co się tyczy dementi „Luthansy“, to jest ono niedokładne i nie może zaprzeczyć faktowi stwierdzonemu przez dokumenty. Deputowany socjalistyczny tow. Renaudel zapowiada zgłoszenie w tej sprawie interpelacji w Izbie Deputowanych. Nowy skandal lotniczy wywołał wielkie zainteresowanie na łamach prasy paryskiej.

Przybył do Boulogne statek rybacki „Mouette“ i wysadził na ląd załogę, złożoną z 9-ju ludzi statku. duńskiego „Nordborg“, który zatonął wskutek zderzenia z innym parowcem. Po katastrofie parowiec ten popłynął dalej, pozostawiając załogę zatopionego okrętu swemu własnemu losowi.

Meksyk

Izba deputowanych uchwaliła rezolucję, domagającą się od prezydenta Rodriguez wysiedlenia z kraju legata papieskiego arcybiskupa Ruizfloreza.

Włochy

Na linii Lukka—Piza pociąg pośpieszny wpadł na samochody ciężarowe, zdążające z Genui do Rzymu. Zderzenie spowodowało duże szkody materialne oraz ciężkie poranienia osób, znajdujących się przy kierownicy pierwszego samochodu. Wśród poranionych znajduje się Bartolomej Pagano, lat 36 z Genui, znany jako popularny aktor kinematograficzny, występujący pod pseudonimem Maciste. Grał on w swoim czasie rolę Ursusa w filmie „Quo Vadis“ z powieści Henryka Sienkiewicza.

Koło nadmorskiego miasta Ankony szalała gwałtowna burza, wyrządzając w samym mieście znaczne szkody. Wzburzone fale morskie zalały kilkanaście domów. Linje telegraficzne i telefoniczne zostały przezwane.

Hiszpanja

W związku z dążeniami do uregulowania komunikacji z Ameryką przy pomocy statków powietrznych i pragnieniem utworzenia bazy dla Zeppelinów w Barcelonie, Zeppelin, powracający z Ameryki, wylądował w Barcelonie wczoraj. Załoga skorzystała z godzinnego postoju, by złożyć życzenia imieninowe prezydentowi Katalonii Macia.

Rosja Sowiecka

Spuszczono w Leningradzie na wodę dwa okręty oceaniczne dla przewozu drzewa: „Siewieroles“ i „Maksym Gorkij“ o pojemności 8.710 tonn każdy. W ciągu miesiąca nastąpi wykończenie dalszych analogicznych 3-oh okrętów.

DR. EDWARD BOYE.

Don Kichot a my^{*)}

Na mojej drodze literackiej w celi Konrada w Wilnie jakaś młoda paniąka zapytała mnie, kim właściwie był Don Kichot? Człowiekiem inteligentnym i madrym, czy też warjatem, szalenicem - farytastą? Pora była zbyt spóźniona, abym mógł dać na to pytanie wyczerpującą odpowiedź, która siłą rzeczy rozrosłaby się do rozmiarów kilku prelekcji.

Kim był Don Kichot w umyśle swego twórcy nie zgadnie nikt, ale nikt także zaprzeczyć nie zdoła, że w zbiorowej duszy potomności urosło do olbrzymich, fantastycznych rozmiarów. Wieczny rewolucjonizm ducha przeciwstawiony materialnej kulturze świata — oto kwestja nad zgłębieniem której będą się męczyły bez końca rzesze komentatorów. Gdy przed kilku laty zetknąłem się we Francji z wielkimi pisarzami Hiszpanji współczesnej: rektorem uniwersytetu w Salamance, Miguelem de Unamuno, wgnanym z granic ojczyzny przez tepego żołdaka, Primo de Riverę i Blasco Ibanezem, skazywanym dwukrotnie na śmierć przez „oprytczynie“ Marji Krysliny i w przeddzień wykonania wyroku ocalonym,

dzięki walenckim rybakom, zrozumiałem poraż pierwszy raz, że „można być zwyciężonym przez trzodek świń, a jednak zwyciężyć“. Miguel de Unamuno, święty pański, żółty i kościsty, jakby wycięty żywcem z obrazów Zurbarana wrócił moją uwagę na swoje dzieło, będące współczesnym „Don Kichota“ i podniesieniem kichotyzmu do wyżyn filozofii narodowej: „Żywoł Don Kichota i Sancho Pansy“ („La vida de Don Quijote y Sancho Pansa“). Zda nie po zdaniu, rozdział po rozdziale komentuje Miguel de Unamuno arcydzieło Cerventesa. W kapitulum piątym, gdy warjat rzuca się na wiatrak, a pasbrzuch giermek, symbolizujący każdego mieszczańca, lub „bourgeois gentilhomme“ wierzącego jedynie w „pecunia, która „non olet“ daremnie wstrzymać go pragnie, Unamuno dodaje o siebie: „Nie rozumiem lecz wiara zbawia świat“. Don Kichot widział olbrzymów tam, gdzie były tylko wiatraki, ponie-

*) Przekład Don Kichota — pióra Edwarda Boye ukazują się obecnie w prunumeracie zeszytowej nakładem J. Mortkowicza. (Przyp. redakcji)

waż jednak z widzenia tego wypłynęło pragnienie czynu i bohaterstwo, to znak, że Don Kichot patrzył dobrze, a Sancho Pansa źle. Poczynając szukać zbawienia, rzucił się Don Kichot na wiatraki. Wiatraki te to dzisiaj lokomotywy, aeroplany, dyranomaszyny, cała materialna pseudocywilizacja naszego świata. Każdy z wiatraków dzięki obrótowi swych potwornych śmigieł miele zboże, a ślepi ludzie jedzą z tej maki chleb. Tyłko strach sprawia, że widzimy maszynę miast olbrzymów, siejącą zło. Ludzkość za przykładem Sancho Pansy pada na kolana przed mechaniką, elektrycznością i chemią, błagając o zmilczenie. Biedna ludzkość wyznie wreszcie z nudy swego ducha na progu kolosalnej fabryki produkującej eliksir szczęśliwego życia, a Don Kichot tymczasem będzie żył wiecznie, ponieważ szukał zbawienia w samym sobie i śmiało uderzył lancą w śmigła potwornych gigantów. Przyznaję się, że przed kilku laty nie mogłem pojąć sensu tych słów. Dopiero dzisiaj, gdy świat, mówiąc słowami Hamleta, wypadł z normy, gdy w tym czy innym kraju zatapia się w morzu wory kawy lub pali łany pszenicy, pot, aby obok ludzi umierali z głodu, coraz bliższy, coraz bardziej uchwytyni stają się diamie komicznego heroizmu ducha. Na tym oszukajmy świecie — mówi wieki

poeta hiszpański — Ramon de Campoamor, nic nie jest prawdą ani kłamek, wszystko zależy od barwy szkła, przez które patrzymy“. Don Kichot dał zatem dowód wielkiej wnikiwości duchowej twierdząc, że jeśli Dulcynea, będąca w tym wypadku personifikacją idei najwyższej miała dla Sancho nieprzyjemny ośór, stało się to tylko dlatego, że Sancho wąchał samego siebie. „Ci, dla których świat składa się tylko z materji, wyciągają jedynie samych siebie i niezdołni są do kontemplowania ruchu gwiazd po firmamencie“. Przez dziewięć od krów szukał Don Kichot uwiecznienia w czynach ducha, jak szukał pomocy w kobiecie. W świętej Klarze, świętej Franciszce z Assyżu, bowiem z miłości do kobiety i rodzi się wszelki heroizm i żąda cnyu. Napotkani na drodze kupy nie chcą uwierzyć, że Dulcynea, kaprawa dziewczka, jest najpiękniejszą kobietą świata. Pragną wrzód urzecz jej wizerunek, choćby tak maleńki jak ziarenko pszenicy „tamano como un grano de trigo“. Don Kichot zmusza ich do tego, aby uwierzyli bez widzenia, i zdobył duchowe królestwo wiary. Ten czyn umacnia na duchu tych, którzy już jutro będą zapewne odkupieni jego obłędem. Spotkawszy galerników, Don Kichot rozkazuje rozkuć ico z kajdan. Jest to dążenie do idealnej sprawiedliwości, jeszcze

idealniejsze na tle słów Sancho Pansy, który broni wulgarnej i formalnej sprawiedliwości sądów. Przecież w chwili śmierci, będąc sam na sam z Bogiem, wybaczamy wszystkim. Nie dobrze jest, gdy człowiek staje się katem człowieka. Również „nie dobrze jest“, gdy wśród społeczeństwa faryzeusz, prawomyślnych złodziei i łobuzów, chronionych przez prawo, na szacunek zasługujący jedynie bandyta. Roque Guinart. Biedny lud hiszpański, który w ciągu wieków uginał się pod jarzmem strasznej despotyzmu, cenil dlatego zawsze swoich bandytów, którymi opiekował się ich patron, święty Dymas. Lud ów dobrze zapamiętał, że Chrystus nienawidził faryzeuszów czyli ludzi ogólnie szanowanych „wedle prawa“. Nie trzeba zapominać, że nie „sprawiedliwi“ ale tótr wiszący na krzyżu z ust Zbawiciela uzyskał zapewnienie zbawienia: „Zaprawdę, mówię ci, że dziś jeszcze będziesz ze mną w raju“. Czując nocą kolo karczymy, odpędził hiłalogo poganiacza osłów, który pragnął odsunąć jego zbroję, leżącą na korycie. W podobny sposób należy odpędnąć tych, co nam chcą zabrać broń, deatu. Każdą broń, dodaje Unamuno, artystyczną, społeczną, czy polityczną.

(Dok. nast.)

Rada Naczelna P.P.S.

Posiedzenia Rady Naczelnej P. P. S. rozpoczynają się w sobotę, 8 b. m., o godz. 11 rano w sali konferencyjnej Z. Z. K. w Warszawie przy ul. Czerwonego Krzyża 20.

Posiedzenie Centralnego Komitetu Wykonawczego, poprzedzające Radę Naczelną, odbędzie się w piątek, 7 b. m., o g. 10 rano również w gmachu Z. Z. K.

Aresztowania

Wczoraj zrana została aresztowana na ul. Wareckiej tow. A. Bełżówna; zatrzymanego wspólnie z nią tow. Mitznera, po przesłuchaniu, zwolniono, tow. Bełżównę natomiast zatrzymano do dyspozycji sędziego śledczego.

Aresztowanie to pozostaje prawdopodobnie w związku z Akademią Dnia Młodzieży w Warszawie, rozwiązana w niedzielę ubiegłą przez p. Skórewicza, przedstawiciela Komisariatu Rządu.

O konfiskacie

„Pisma Codziennego”

Aj. „Iskra” zamieściła we wczorajszej prasie „sanacyjnej” komunikat, „wyjaśniający” przyczyny konfiskaty onegdajszego numeru „Pisma Codziennego”, wychodzącego od paru tygodni w Warszawie, jako t. zw. dziesięciogroszówka popołudniowa.

Aj. „Iskra” zaczyna swój komunikat od „delikatnego” podsuwania czytelnikom myśli, jakoby „Pismo Codzienne” było czymś w rodzaju „wspólnego organu” PPS. i Bundu. Jest to, naturalnie, zupełna nieprawda. Pozatym treść komunikatu sprowadza się do ustępu następującego:

„Poraz pierwszy pismo, drukowane w Polsce w języku polskim zamieściło artykuł, solidaryzujący się z kampanją rewizjonistyczną niemiecką i to tak dalece, iż zdecydowało się nawet na zamieszczenie w artykule wstępnym kilku słów żalu z powodu niedojścia do skutku połączenia („Anschlussu”) Niemiec z Austrią.”

Chodzi tu o „kampanję rewizjonistyczną” w sensie terytorjalnym.

Otóż niema, jak my znowu się dowiadujemy, w artykule omawianym ani jednego słowa „solidaryzowania się” z jakimikolwiek pretensjami do ziem Rzeczypospolitej Polskiej, jest natomiast istotnie „kilka słów żalu” w związku z „Anschlussem”. W tym punkcie możemy przypomnieć „Iskrze”, że PPS. zajmuje od wielu lat postawę w zasadzie przyjazną w stosunku do idei „Anschlussu”, czemu dawała niejednokrotnie wyraz w Komisji spraw zagranicznych różnych Sejmów nie spotykając się nigdy z tego tytułu z zarzutem „zdrady stanu” ani ze strony p. Skrzyńskiego, ani ze strony p. Zaleskiego, jako ministrów spraw zagranicznych; pisaliśmy o tej sprawie w „Robotniku” kilkanaście co najmniej razy; że, następnie, istnieją w opinii polskiej inne także prądy, wypowiedziające się za akceptacją „Anschlussu” nawet, o ile sądzić z prasy, i w obozie „sanacyjnym” („Słowo wileńskie”).

Nie wynika z tych uwag bynajmniej, byśmy mieli brać na siebie odpowiedzialność moralną za stanowisko „Pisma Codziennego” w takiej czy innej sprawie. Nie ma ono żadnej pretensji do wypowiadania naszego poglądu na różne rzeczy. Ale „chwyt polemiczny” Ag. „Iskra”, zastosowany do artykułu skonfiskowanego, a więc nieznanego publiczności, zasługując bądź co bądź na podkreślenie.

Przeciwno tworzeniu nowych karteli

(PID.). Ogólnopolski Związek Restauratorów złożył Ministrom Przemysłu i Handlu i Skarbu memoriał protestujący przeciwko projektowi utworzenia kartelu piwowarskiego w Polsce. Restauratorzy wskazują, że duże browary osiągnęły z swej produkcji wielkie zyski, że utworzenie kartelu przyczyni się tylko do podrożenia piwa.

LEKARZ MŁODY lub LEKARKA

znajdzie posadę.
Blisze szczegóły: A. SEKOWSKI
Bydgoszcz, Gdańska 46.

Pokwitowanie

NA BEZROBOTNYCH.
Zebrane w dr. 5 października na zabawie tanecznej przez Zarząd IX Miejskiego Warsz. Koła Śpiewaczego zł. 8.

NA ROBOTN. TOW. PRZYJACIOŁ DZIECI.

Tytułem kary od pracownic fabr. Sp. Akc. „Kabel”, Warszawa, M-k Anna 1 zł., R-t Genowefa 1 zł., O-a Władysława 2 zł.

Cynizm skartelizowanych zdzierców

Rozpoczęta skromnie, ostrożnie i delikatnie, aby nie zrazić — broń Boże — kartelowych potentatów, dyskusja „sanacyjna” za obniżką cen kartelowych, przetrwała się w bezwstydnym ataku skartelizowanych kapitalistów na głodowe płace i zdołobyce socjalne robotników. Dobrze płatni najemnicy pióra zabrali się z przewagą cynizmu nad znajomością sprawy do udawadniania, że ceny kartelowe mogłyby być obniżone, ale dopiero wówczas, gdyby zredukowano płace, świadczenia socjalne, urlopy i dodano do tego skromny „prezencik” w postaci obniżek podatków, taryf kolejowych i opłat samorządowych. Dopóki się tych żądań zorganizowanych w kartele łupieżców nie uwzględną, nie może być mowy o jakiegokolwiek obniżce cen kartelowych towarów, bo by cały przemysł runął w przepaść katastrofy i bankructwa. Tak piszą i twierdzą z tupetem najemni i bezwystydnymi obrońcy kartelów. Na czele tej garstki, nie liczącej się z ani z prawdą, ani z interesem kraju, a tem mniej z tragedją milionów ludzi ciągle głodnych, ucziwiej i ciężkiej pracy, kroczy „Kurier Polski”.

W serji artykułów nieręczowych i naigrawających się doprawdy z nędy ludzkiej, zalewającej jak potop coraz większe masy polskiego społeczeństwa, stara się „Kurier Polski” nie tylko o nowe prezenty dla kapitalistów w formie dalszych obniżek plac, świadczeń socjalnych, podatków, ulg taryfowych, ale przedstawia samych kapitalistów, jako zrujnowanych przez wysokie płace i ciężary socjalne, biedaków. Na dowód „okropnej nędzy i krzywdy” baronów węglowych, cukrowników, właścicieli hut, fabryk cementu przytacza publicyści „Kurjera Polskiego” cyfry. A jakże! Cyframi chce udowodnić, że w Polsce wszystkim się powodzi coraz lepiej i płace wzrosły i świadczenia socjalne wzrastają, a zatem chyba i opieka społeczna się poprawiła, tylko biednym kapitalistom, zorganizowanym w kartele, powodzi się coraz gorzej.

Ale niestety cyfry owego malarza „biedy” naszych „uciemięzonych” kapitalistów są tak celowo dobrane i tak chaotycznie użyte, że nie można się już na pierwszy rzut oka obronić przekonaniu, że celem ich jest właśnie ukrycie tego bezwstydного i bezkarnego rozboju, jakiego się skartelizowani kapitaliści dopuszczają na całej reszcie społeczeństwa. Aby nie być gołosłownym, przytoczę także kilka cyfr prostych, nie zawitych, lecz za to prawdziwych i swoją lapi-

darnością jasno i wyraźnie oświetlających „nędzę skartelizowanych kapitalistów”, a „dobrobyt” mas pracujących. Dla wyrazistości biorę porównanie trzech krajów: Niemiec i Anglii z jednej, a Polski z drugiej strony. Oto ceny i płace tych krajów: ANGLJA: cena tony węgla wynosi 35 zł., przeciętny zarobek robotnika w górnictwie na dniówkę 19,92 zł. NIEMCY: cena tony węgla wynosi 30 zł., przeciętny zarobek robotnika w górnictwie Górny Śląsk—13,84 zł., a w Zagłębiu Ruhry 17,91 zł. POLSKA: cena tony węgla 37 zł., przeciętny zarobek robotnika w górnictwie na dniówkę 9,17 zł. Cena tony cementu w ANGLJI 7,20 zł., NIEMCY 8,60 zł., POLSKA 7,70 zł. Prace robotników w tym przemysle są niższe w Polsce od niemieckich o prawie 43%, od angielskich około 72%. NAFTA — ceny za tonę w Anglii 35 zł., w Niemczech 30 zł., Polska 37 zł. Różnicę w placach nie można tutaj przytoczyć, bo tak Anglia jak i Niemcy importują naftę z innych krajów. Ale charakterystycznym jest, że właśnie cena nafty w tych krajach jest niższa, aniżeli w Polsce, która ma własne kopalnie. Cukier — cena za 1 kg. w Anglii 0,61 zł., w Niemczech 0,91 zł., w Polsce 1,46 zł. (cena hurtowa). Place w Polsce w tym przemysle są niższe o ok. 53% aniżeli w Niemczech, a około 76% aniżeli w Anglii.

Sądze, że tych kilka cyfr przejrzystych, mogących być w łatwy sposób nietylko skontrolowanymi, ale i skontrolowanymi z wymowniejszą od wszystkich cyfr nędzą polskich mas ludowych, wykażą, jak to „złe” się powodzi w Polsce kapitalistom i jak straszna stałyby się im „krzywdy”, gdyby ich zmuszono do obniżki lichwiarskich cen skartelizowanych produktów. A może podatki są dla karteli tak wysokie, że mogą doprowadzić do kija żebraczego nieszczerliwych naszych kapitalistów?... Tu jedna tylko cyfra, która tem jaskrawiej może oświetlić cynizm naszych kartelowców. Cały przemysł polski zapłacił w roku 1929, a więc w czasie lepszym od obecnej koniunktury 313 milionów zł. bezpośredniego podatku, a czysty zysk zubażonych cukrowników po odciążeniu strat eksportowych wynosił za ostatnie 5 lat około 650 milionów zł. Wysokość zysków fabrykantów drożdży, cementu, papieru jest jeszcze stosunkowo wyższa, aniżeli cukrowników.

Takt! Istotnie. W świetle przytoczonych cyfr „bieda” omal, że nie „nędza” naszych kapitalistów jest

prerażająca... Przecież mamy coraz więcej „bezrobotnych” kapitalistów, którym kartele płacą „zasilki”, idące w miliony. Małutki przykład! „Bankrutujący” podobno kartel rafinererów naftowych płaci kilku rafineriom, które zostały wstrzymane, następujące zapomogi: rafinerji „Jasło” 9.000 dolarów, Stryj — 3.000 dolarów, Stanisławów — 1.500 dol., innym drobniejszym 2-500 dolarów. Obecnie liczba „bezrobotnych” kapitalistów rafineryjnych wzrosła bardzo poważnie, bo po stworzeniu kartelu naftowego około 23 drobnych rafinerji stojących od kilku lat bezczynnie na gwałt się szykuje do uruchomienia, z tem, że zostaną zaraz zamknięte i właściciele ich pójdą na kartelowy „fundusz bezrobocia”. Takich „bezrobotnych” kapitalistów jest w Polsce coraz więcej, i to w każdej skartelizowanej gałęzi przemysłu. Między ich losem, a losem bezrobotnego robotnika zachodzi tylko ta mała różnica, że podczas, kiedy bezrobotny robotnik umiera po wolną śmierć głodową gdzieś pod plotem lub odbiera sobie życie z głodu, to taki bezrobotny kapitalista spędza życie w najwytworniejszych badach zagranicznych i jeździ luksusowym autem. Ale do czasu dźwiga wodę nosi... Cynizm kartelów zaczyna budzić w całej reszcie społeczeństwa już nie pomruk gniewu, ale tak że wołę obrony. „Sanacyjni” dziennikarze rozpoczęli agitację na niebezpiecznym odcinku. Ani się spodziewali, że sprawa taki obrót przybierze. Chcieli odwrócić uwagę mas od własnych win popierania polityki kartelów tak łagodnie, delikatnie i nieszkodliwie, a tu kartele rozpetwały swoją bezwstydną agitację za obniżką plac, świadczeń socjalnych, podatków, taryf kolejowych i t. p. taką burzę, że nie da się ona już zlokalizować do klótni w „sanacyjnej” rodzinie. Masy robotnicze, cała reszta łupionego przez kartele społeczeństwa zaczyna przechodzić z roli widza do roli aktywnej siły w walce ze zdzierstwem skartelizowanych darmozjadów. Łupione przez garstkę zorganizowanych w kartele na wielką skalę „Tasiemków”, społeczeństwo nie przerywie rozpoczętej „diskusji” na rozkaz oficjalny, ale ją przeprowadzić musi do końca. A tym końcem musi być położenie kresu po twornemu rozbojowi kartelów i ich twórców. Bo w tej całej sprawie jest jedyna tylko droga i prawda: aby lud mógł żyć i Polska istnieć, musi zniknąć rozboj skartelizowanych łupieżców.

Jan Stańczyk.

„Póty dzban wodę nosi, aż się ucho oberwie”

Baronowie kartelowi lubią powoływać się na Niemcy. Tam — powiadają („Kurier Polski” Nr. 264) ceny kartelowe spadły, bo spadły płace robotnicze; u nas płace są „sztynne”, więc i ceny muszą być „sztynne”. Panowie baronowie nie zauważali, że istnieje urządzenie statystyczne i cen i że statystyka ta wykazuje, iż płace robotników przez myślowe spadły u nas od 1929 r. do marca r. b. przeciętnie o 14 punktów, a pomimo to, ceny kartelowe w tym samym czasie poszły znacznie w górę. Pisaliśmy o tem już przed kilku dniami („Robotnik” z 30 września).

Ale skoro baronowie kartelowi lubią porównania z Niemcami, to służymy im chętnie dalszemi, a mianowicie zestawieniem cen kartelowych u nas i w Niemczech... A więc w maju r. b. węgiel w hurcie był w Niemczech tańszy

niż u nas — o 20 procent, żelazo sztabowe o 25 procent, blacha żelazna aż o 28 procent, i t. d., a nawet cukier przeszło o 6 procent. Czem ten fakt zechcą wytłomaczyć rzecznicy kartelowi. Przecież płace w Polsce są znacznie niższe niż w Niemczech (np. średnia płaca zasadnicza rębacza węglanego za 8 godzin pracy w lutym wynosiła w Niemczech 16,35 zł. u nas zaś najwyższa — 10,94 zł.) świadczenia socjalne i podatki też. Naprawdę dziwne są rozumowania ekonomistów kartelowych i kalkulacje cen.

Oto naprzykład mówi się i pisze, że w latach dobrej koniunktury przedsiębiorstwa muszą robić znaczne rezerwy na wypadek poptocia się koniunktury. Robią się więc u nas istotnie wielkie rezerwy ustawowe i nadzwyczajne oraz specjalne.

Według bilansów spółek akcyjnych

zestawionych w Roczniku Statystycznym rezerwy ustawowe w górnictwie wzrosły w 1928 r. z 49,5 mil. zł. na 69,8 mil. zł., pozaustawowe z 31 mil. zł. na 63 mil. zł. a więc o 100 procent, to samo i w innych skartelizowanych przemysłach. Dziś, gdy przyszła zła konjunktura, mówią się, że żadnych rezerw niema i że nie można „dopłacić” do kosztów własnych. Cóż się stało z temi rezerwami tak gwałtownie wyciskanymi w latach dobrej koniunktury z konsumenta. Przecież robiło się je na wypadek pogorszenia się koniunktury. A wszak — jak wiadomo — obok tych jawnych rezerw są jeszcze bodaj większe tajne.

Pod różnemi hasłami zdziera się skórę z ludności w latach dobrej i złej koniunktury. Lubi się ją, bo jest niewymownie cierpliwa. Ale „póty dzban wodę no si, aż się ucho oberwie”.

Przegląd prasy

ALBO SZKODLIWE, ALBO ZBĘDNE.

Niez mordowany „Kurier Polski” z zapałem godnym lepszej sprawy w dalszym ciągu kruszy kopę w obronie karteli. Usiłuje on przekonać czytelnika że kartele bądź też syndykaty nie ustanawiają bynajmniej sztywnych cen, gdyż od cen kartelowych ustanawiane są rabaty zależne od rozmaitych okoliczności, jak np. od ilości nabytego towaru od sezonu, specyfikacji zamówienia, wyłączności zaopatrywania się w dany syndykacie, rejonie zbytu i t. d.

Na te wywody można odpowiedzieć wywodami kalifa Omara: Jeżeli kartele czy syndykaty ustanawiają sztywne ceny, to są szkodliwe; jeżeli zaś dzięki różnym rabatom ceny są płynne, to kartele lub też syndykaty są zbędne. Czy tak, czy owak należy je rozpedzić.

ZAMYKANIE NOŻYC.

„Gazeta Warszawska” poświęca swój artykuł wstępny rozważaniom na temat zwolnienia na wczoraj przez prezesa B. B. p. Sławka konferencji, mającej zlikwidować nożyce t. j. rozpiętość cen pomiędzy wyrobami przemysłowemi, a produktami rolnymi.

„Gazeta Warszawska” nie rokuje powodzenia konferencji i ironizuje na temat doniosłych obrad. Czytamy więc w „Gazecie Warszawskiej”:

„Likwidacja rozpiętości” cen, przeprowadzona przez B. B. W. R., byłaby równocześnie likwidacją rozpiętości panujących w jego łonie poglądów społeczno-gospodarczych. Nie wiemy, czy na konferencje zaproszeni zostali także przemowcy, moralce, socjaliści i „narodowi” socjaliści. Jeśli nie, to „rozpiętość” między pp. Wielowieyskim i Minkowskim nie będzie zbyt wielką. Uchwalą się jakąś uzgodnioną, ogólnikową rezolucję i wszystko zostanie po dawnemu.

Gdyby nawet tak się skończyło, to mimo tego konferencja p. Sławka będzie mieć nie małe polityczne znaczenie. Pół roku temu BBWR. dał rządowi całkowite pełnomocnictwa w sprawach gospodarczych. Podjął obecnie przez tenże klub inicjatywę oznaczającą, że nie wszystko dało się przez te pełnomocnictwa zrobić, że są rzeczy — i to bardzo ważne, — które wymagają „wszechstronnego omówienia” przez sfery parlamentarne. Nie udało się zamknąć nożyce p. Prystorowi i Zawadzkiemu, więc chwytą je w swe ręce p. Sławek.

Istnie — sejmowładztwo! Konferencja ta jako żywo przypomina wniosek jednego z posłów w jednym z poprzednich sejmów, który zbierał podpisy pod następujący wniosek: „Sejm wzywa Rząd do natychmiastowego zlikwidowania kryzysu gospodarczego”.

x. y. z.

Konfiskata „Wyzwolenia”

Numer „Wyzwolenia” z datą 9 b. m. został skonfiskowany.

Policja zatrzymała pracownika drukarni tego pisma, który niósł paczkę numerów i zabrała go do komisariatu, skąd po pewnym dopiero czasie został zwolniony.

O aplikantkach sądowych

(PID.). Prezes stołecznego Sądu Apelacyjnego wydał okólnik wyjaśniający, że aczkolwiek rozporządzenie p. ministra Sprawiedliwości o płaszcach służbowych nie dotyczy aplikantek sądowych, to jednak władze przełożone winny zwracać uwagę, aby aplikantki w czasie urzędowania nie uchylały ubiorem godności zawodowej (?).

Brak sędziów w Warszawie

(PID.). W stołecznym Sądzie Okręgowym ogłoszone zostały cztery wakanse na stanowiska sędziowskie. Wakuja urzędy 3-ch sędziów okręgowych i jednego sędziego śledczego. Nieobsadzona jest również jedna kancelaria rejentalna w Warszawie, opróżniona po zgonie notariusza Borkowskiego.

Egzekucje majątków samorządowych

(PID.). Ostatnie licytacje całych majątków miast i zajęcia hamujące normalną działalność samorządów spowodowały konieczność znalezienia przepisów o egzekucji mienia samorządów. Opracowane zostały już nowe przepisy, przewidujące, że komornicy zwracać się będą przed rozpoczęciem kroków egzekucyjnych do władz administracji ogólnej, mającej nadzór nad samorządami, i wskazanie obiektów mogących ulec zajęciu. Nowe przepisy ukazać się mają w formie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej i będą wkrótce przedstawione Radzie Ministrów.

Na bezdrożach teatru

Dyskusja pomiędzy Leonem Schillerem a Stefanem Jaraczem

A zatem reportaż i faktomontaż stanowić mają materiał, z którego czerpać powinien teatr współczesny tematy sztuk. Uwzględniać zaś potrzeby i tendencje publiczności rekrutującej się z szerokiej mas, zajmującej dotąd w teatrach tylne rzędy i galerie. Publiczność obecna z pierwszych rzędów nie potrafił teatrowi zapewnić powodzenia, gdyż sama rekrutuje się ze środowiska, znajdującego się u schyłku swojej epoki. Teatr walczący o wyswobodzenie sceny z więzów szablonu mieszczańskiego, przejawiającego się bądź to w naturalizmie, bądź to w pozornym modernizmie, staje się powoli, ale stanowczo

teatrem zwycięskim. Do tego mniej więcej rezultatu doszli Schiller i Jaracz po dwugodzinnej, zajmującej dyskusji. Bardzo głęboka rozmowa dała słuchaczom syntezę, zawierającą historję sztuki i formy teatralnej, wprowadziła słuchaczy w poważne zagadnienia teatru, ale także i niekiedy w sferę zakulisowej, zajmującej plotki.

Założenia teoretyczne dyskusji były oczywiście słuszne, aczkolwiek niezawsze należycie sformułowane. Teatr jest funkcją ustroju społecznego. Kto ma władzę w społeczeństwie, ten ma i teatr, jako narzędzie wywierające wpływ na

opinję. Z drugiej strony teatr pozostaje w finansowej zależności od klas rządzących, a więc rozporządzających środkami materialnymi. Wytwarza się współzależność, której wynikiem jest przemierzanie w teatrze interesów klasy pokrzywdzonej. Teatr walczący jest, a raczej powinien być wyrazem krzywdy społecznej w obecnym ustroju, a w przyszłym potężnym czynnikiem wychowawczym, zgodnie z ideologią i programem ruchu proletariackiego. Tego prostego, a jasnego sformułowania było brak w dyskusji.

F. Mantel.

POLSKA POWTÓRNIENIE WYBRANA DO RADY LIGI

GENEWA, 3 października (PAT). Po zakończeniu dyskusji generalnej zgromadzenie przystąpiło na popołudniowym posiedzeniu do wyboru trzech niestałych członków Rady Ligi na miejsce opróżnione na skutek upływu trzyletniej kadencji Polski, Peru i Jugosławii. Polska, która przed południem otrzymała 41 głosami prawo ponownego wyboru, została wybrana na dalsze trzecie

48 głosami, poza tym wybrane zostały: Meksyk 47 głosami i Czechosłowacja 46 głosami. Podczas gdy w rannym posiedzeniu głosowało 51 państw, to popołudniu głosowało 52, mianowicie głosował także przyjęty dziś rano do Ligi Narodów Irak.

Wynik głosowania świadczy, że za wyborem Polski głosowały 4 państwa, które rano przy głosowaniu nad reelekcją powstrzymały się od

głosowania, a nawet jedno państwo, które wypowiedziało się przeciw przyznaniu Polsce prawa reelekcji. Stanowisko tych państw tłumaczy się względami zasadniczymi. Są one przeciwne zasadzie ciągłego przyznawania prawa reelekcji państwom, zajmującym niestałe miejsce w Radzie Ligi.

Fałszywa pogłoska

Dowiadujemy się z parafii kościoła św. Krzyża, że pogrzeb Żwirki i Wigury został zorganizowany przez parafię zupełnie bezinteresownie; żadne pieniądze z tytułu uroczystości pogrzebowych do parafii nie wpłynęły.

Rozstrzygnięty sąd

Pisaliśmy w swoim czasie o pobiciu przez policję plocką tow. St. Kacperowskiego. Musieliśmy później zamieścić „sprostowanie urzędowe” Komendy policji państwowej w Płocku, zaprzeczające kategorycznie owej wiadomości Tow. Kacperowski, jak się dowiadujemy, skierował sprawę do prokuratora, przyczem podał kilkunastu świadków (miedzy innymi: Br. Dębowski, St. Ostrowski, W. Głuszka, Al. Raczynski, St. Bońkowski, K. Tylicki i t. d.). A zatem sąd rozstrzygnie rzecz całą.

Przy tej sposobności zaznaczamy, że chociaż „sprostowanie” Komendy policji nazywa tow. Kacperowski „znanym awanturnikiem”, tow. Kacperowski nigdy nie był karany sądownie za żadne „awantury”. I tu powstaje pytanie: czy „sprostowania urzędowe” mogą kwalifikować obelżycie a głośno obywateli Rzeczypospolitej?

Tragedja niewinnie osądzonego

Trzykrotnie popełnił samobójstwo

27-letni Fryderyk Grabczyński, mieszkaniec Łodzi, został osądzony o kradzież zegarka.

Sledztwo wykazało jego niewinność, ale Grabczyński tak się przejął osądzeniem o kradzież, że postanowił pozabawić się życia.

W tym celu wyskoczył z okna drugiego piętra na podwórze, ale ponieważ uległ jedynie złamaniu 3 żeber — gdy przyniesiono go do mieszkania, chwycił jeszcze nóż, który miał przy sobie i zadał sobie nim dwa ciosy w okolice serca, a następnie wyskoczył poraz drugi na podwórze.

Obecnie znajduje się on w szpitalu, gdzie walczy ze śmiercią.

Czas odnowić Prenumeratę za m. październik.

241!

Pierwsze wydanie wczorajszego „Robotnika” zostało skonfiskowane za notatkę omawiającą zarbowanie się pewnego przedstawiciela władzy.

Jest to 241-sza konfiskata naszego pisma za rządów sanacji oraz 63-cia w roku bieżącym.

Organizacja młodzieży wiejskiej w pow. częstochowskim

Oddział Częstochowski Zw. Zaw. Małorolnych przystąpił na wiosnę r. b. do organizowania „Sekcji Młodzieży” przy Zw. Zaw. Małorolnych.

Koło „Sekcji Młodzieży” w gminie Lipie powstało w kwietniu r. b. Przewodniczącym jego jest tow. Józef Kasprzak, sekretarzem — tow. Stefan Łosik, skarbnikiem tow. Ignacy Mazurek.

Dzięki solidarnej i ofiarnej pracy, Koło wyróżniło się np. w obchodzie pierwszomajowym w r. b. w Krzepicach.

Od maja do dnia dzisiejszego Koło urządziło dwa przedstawienia teatralne, siedem zabaw i loterii fantowej — wszystko na cele oświatowe i organizacyjne. Z osiągniętych zysków utrzymuje organizacja lokal w Lipiu, prawnie nabyła wydawnictwa

z kolportażu P. P. S. w Częstochowie i t. p.

Na Zlocie Org. Mł. TUR. w Blachowni w dn. 21 sierpnia r. b. obecna była delegacja „Sekcji Młodzieży”.

Ostatnio odwiedził Sekcję przewodniczący Oddz. Zw. Zaw. Małorolnych, tow. J. Kaźmierczak, dokonując inspekcji, oraz wygłosił pogadankę z dziećmi ruchu socjalistycznego. Dnia następnego t. j. 18 września, odbył się imponujący wiec w Dankowie, zorganizowany przez Koło gm. Lipie Zw. Zaw. Małorolnych, oraz Koło „Sekcji Młodzieży”.

Sekcja wzbudza coraz większe zaufanie wśród rodziców — i coraz większą cieszy się popularnością. Nawet niedawni najzaciętsi przeciwnicy stają się sympatykami tego zdrowego ruchu młodzieży.

Usunięci ze szkolnictwa średniego w Krakowie

„Naprzód” podaje taki spis:

Leśnodorski, dyrektor państw. gimn. żeńskiego — stworzył kolonję letnią w Harbutowicach na obszarze 6 morgów. Lubiany przez młodzież i rodziców.

Dr. Kukliński, dyrektor państw. IV gimnazjum — nazywany „matką dzieci”, stworzył ośrodki naukowe i pracownie dla biologii, fizyki i humanisty-

ki. Odszedł jeszcze młody, bo ma dopiero... 24 lata służby.

Magiera, dyrektor państw. VII gimnazjum — doskonały pedagog. Gimnazjum zlikwidowano, a dyrektora, który mógł jeszcze służyć, postano w stan spoczynku.

Pozostali tylko ci dyrektorzy, którzy są 100% „sanatorami”.

Z EKRANU

ARENA MOSKWA BEZ MASKI

Film osnuty na tle stosunków w Rosji przed rewolucją. Treść szczerza, dramat naciągany, sytuacje nieprawdopodobne i skomplikowane.

Tym, co szukają w filmie dreszczyków emocji erotycznej, film będzie się podobał. Ludzi więcej wymagających, napewno dramat osnuty na wyrykach antysemitycznych rosyjskich dygnitarzy w stosunku do żydówki pragnącej za wszelką cenę dostać się w głąb Rosji, nie zachwyci.

Istotną wartością w tym mało wartościowym obrazie jest znakomicie wykonana sylwetka szefa policji, odtworzona przez jednego z najwybitniejszych dziś aktorów dramatycznych amerykańskiego ekranu Lionela Barrymore.

Mamy nadzieję, że nowoutwarta „Arena” następnym film swój wybierze staranniej.

EUROPA OSTATNIA NOC KAWALERA

Film z tak zwanych „niefrasobliwych”. Lekka treść, nieco banalne pomysły, reżyserja poprawna, ale również nic nowego nie wnosząca, efektowna strona dźwiękowa —

i ładna, sympatyczna bohaterka, lubiana powszechnie wiedenka — Lili Damita.

Nie szczególnego o obrazie powiedzieć się nie da. Bawić się można, posmiać się, w momentach wesołych nawet trzeba — ale przejąć się tem czy zainteresować nie osób. Zażęto banału, zamało oryginalności i brak jakiejś głębszej myśli.

Nad program znakomita, jak zawsze zresztą komedia rysunkowo-muzyczna Fleischera.

ATLANTIC DAMA W SMOKINGU

Dobre komedia lekka i wykwiutna w wykonaniu, doskonale zilustrowana dobrą i pomysłowo dobraną muzyką.

Pomysł stary: dziewczyna udaje chłopca, aby zaskarbić serce dziadunia. Całą zaletą obrazu jest doskonała robota techniczna i kapitalna gra uroczej włoszeczki Carmen Boni, znanej nam z kilku obrazów.

Zasadniczy błąd obrazu: za wolne tempo akcji i dużo „wody” dla rozciągnięcia intrygi.

Nad program „to, co najmodniejsze”, czyli groteska Fleischera i dobre, jak zawsze, aktualności Foxa. IKA.

CEROWNIA SZTUCZNA KELLERA

Ceruje rozdarta garderobę. Stare krawaty przerabia na nowe. Kapelusze stare męskie przerabia na nowe Marszałkowska 34, Marszałkowska 118. Nowy Świat 37 Twarda 24, Nalewki 15. Telefon 219-49, stale informuje

Lot kap. Karpińskiego

Konstantynopol, 3 października (PAT) Dziś o godz. 14 ej na tutejszym lotnisku wylądowali kpt. Karpiński wraz z

mechanikiem. Jutro o godz. 6-ej rano nasi lotnicy wystartują do Aleppo. Motor aparatu funkcjonuje dobrze.

Zamach na konsulat włoski

Zurych, 3 października (PAT). W nocy z 2 na 3 października dokonano zamachu bombowego na generalny konsulat włoski w Zurychu. Skutkiem wy-

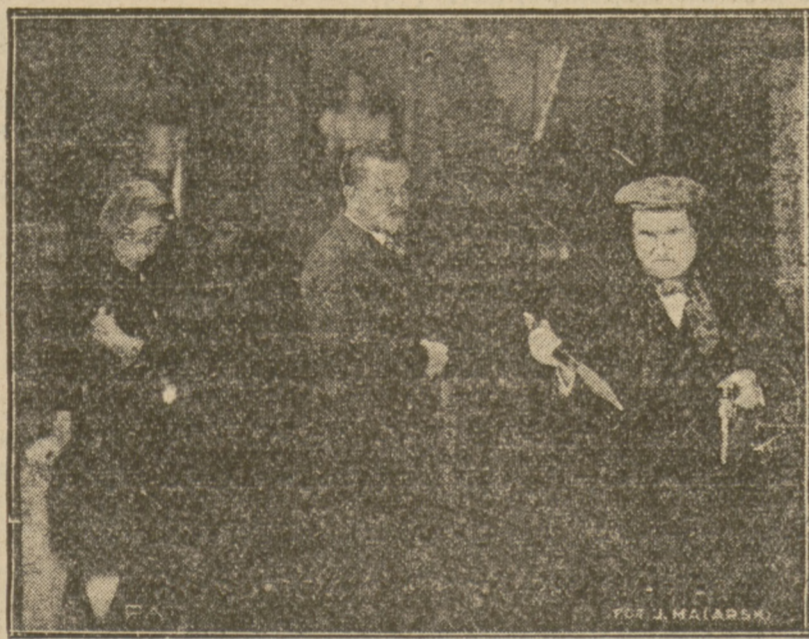
buchu i wynikłego pożaru część domu została zniszczona. Staty materialne są znaczne. Ofiar w ludziach niema. Sprawcy zbiegli.

Prof. Herbaczewski zapowiada głodówkę

Kowno, 3 października (PAT). Jak wiadomo, senat uniwersytetu Witolda Wielkiego w Kownie zatwierdził nową lekturkę języka polskiego przy uniwersytecie, postanawiając jednocześnie wytypić do rządu o przyznanie emerytury dotychczasowemu profesorowi literatury polskiej i języka polskiego Herbaczewskiemu. W odpowiedzi na tę uchwałę prof. Herbaczewski rozesłał do redakcyj list, w którym protestu-

je przeciwko przeniesieniu go na emeryturę, stwierdzając, że pensji emerytalnej nie przyjmie, ponieważ jest zdolny do pracy i może wyklądać na uniwersytecie. Prof. Herbaczewski oświadcza, iż na wzór Gandhiego rozpocznie głodówkę, jeżeli nie będzie dopuszczony do wykładów języka i literatury polskiej na uniwersytecie kowieńskim.

Z teatrów warszawskich



Teatr Letni w Warszawie gra cieszącą się dużym powodzeniem krotkowił „Jak się zdobywa kobiety”. Na ilustracji naszej widzimy do-

skonałych odtwórców głównych ról (od lewej) Panczewiczową, Leszczyńskiego i Fertnera.

Leon Schiller w Warszawie

(Dokończenie).

IV. JAKIŻ JEST SPOSOB?

Dlaczego dorodzi nie mogą się porozumieć, tego O'Neill nie wyjaśnia. I tu właśnie wchodzi w grę problematyka, których autor nie porusza, sokość ważniejsza niż niedopuszczenie do egzaminu, gdyż one właśnie są źródłem zła. Przyczyny te są — socjologiczne. O'Neill ich nie dostrzega. Widzi życie murzyna z wierzchu, u szczytu, wie dy dopiero, gdy on w jakiś sposób wypchnie się z spośród współprac. Najważniejsze z przyczyn — ekonomiczne. Jakby dla niego nie istniały. W jakich warunkach przebiega miłość murzyna do białej, wie; lecz nie widzi, w jakich warunkach murzyn żyje na codzień, jak pracuje, jak mu płacą, jak go wyzyskują, jak go sądzą. Nie widzi tego, jak kapitalistyczny tank, zazdrośnie strzegąc wszystkich, w ciągu wieków nabytych dóbr — miazd, ciało i duszę murzyna, który wszystko dopiero musi zdobywać; począwszy od najmitywniejszych praw do życia, które się nawet zwierzętom przyznaje. No tak, ale

zwierzęta to co innego. Nie robią ludziom konkurencji. A ludzie żywią „ludzkie” uczucia i nie znoszą np. jeśli ktoś chce koniecznie mieć to samo, co i oni. Te „ludzkie” uczucia trzeba pokonać. Ale nie od razu przy pomocy kultury. To jest następny etap. Jeśli znikną uprzedzenia ekonomiczne, znikną następnie i estetyczne wstręty do czarnej skóry, gdyż istnieją one na tych samych zasadach co i wszelkie antysemityzmy. Jeśli chcemy zohydzić konkurującego z nami przeciwnika, to najlepiej przyćpić się do jego „wstrętnej” skóry lub „zasmarkanej” brody. W ustroju zaś, w którym sądziłoby się ludzi nie według ich zalet serca i umysłu (zbytek łaski! wiadomo przecież, że nawet geniusze umierają z głodu wśród wielkiego uznania) lecz według ich siły ekonomicznej, według pracy, według wyjątkowości — uprzedzenia, powstałe wraz z kapitalizmem we wszelkiej postaci (umysłowej, ekonomicznej i t. p.) zniknęłyby.

Amerikanie, zrównawszy ze sobą mu-

ryzów, nie baliby się, że ci kiedyś zrobią rewolucję i zabiorą im ziemię i fabryki. Wraz z tego rodzaju obawami, zniknęłoby uprzedzenie do skóry. Nienawiść polityczna nazywa się grzeźnie „rasowa” a początek jej — „wyspany z mlekiem matki”. Tak, tak, początek tej nienawiści jest dobrze znany a zaogniła się szczególnie wtedy, gdy murzynom „zachciało” się — pozbyć się — niewolnictwa. Poza temi naukowymi określeniami antagonizmu, kryje się zwyczajna kapitalistyczna „obronność”. Każdy nowszy i lepszy ustrój będzie krokiem ku zgodzie. Czy u nas kapitalista inaczej traktuje proletariusza niż Ameryka murzyna? Tak samo mówi, z pianą na ustach: „jakże się pcha to bydło!” A jaśnie pan, po zetknięciu swej ręki z pracowitą dłonią robotnika, myje ją nie mniej dokładnie, niż Amerykanin stara się, aby murzyn nie jechał z nim tym samym tramwajem.

V. SYMBOLE W SZTUCE.

Prostem następstwem tego, jak O'Neill widzi rz. zywistość murzyńską, jest forma dramatu. Bardzo lubi symbole. Nie umie pokazać dwóch walczących klas, tylko każe nam się ich domyślać

pod postaciami Jima i Elli. Zamiast realnej ulicy, czy domu murzyńskiego — symbole: „kościół” i „saloon”. To ma niby znaczyć, że wszystko u parjasów murzyńskich odbywa się między modlitwą i — wódką! I ta maska — symbol czarnej skóry, tak, jakby ona była główną przyczyną nieporozumienia. Wszystko jest sztuczne, aż śmieszne nawet i przykre, poniżające w murzynie — człowieka.

VI. ODTWÓRCY.

W sztuce biorą udział tylko cztery osoby z zespołu „Ateneum”. Reszta przybyła ze Lwowa, z wspaniałym reżyserem Leonem S. Wiercińskim. Jedną z najciekawszych, była scena w domu rodziców Jima, Jim — Wierciński grał z wielką ekspresją, z głębokim wczuciem się w odtwarzaną postać. Mam wrażenie, że jest to aktor o szerokiej rozpiętości talentu. On sztuce u nas reżyserował, pod inspiracją Schillera. Wraz z Wiercińską — Ketti, tworzyli świetne rodzeństwo murzyńskie, oboje pełni temperamentu, wnikliwi i swobodni. W jakimś innym sposobie, odrebny, niepokojący, grała Kunczewiczówna — Elli. Twarz ma mniej zmienna, niż głos i raczej przy jego pomocy —

była irytująco szorstka dla Jima, to znów słodka, dobra, kochana. Dreszcz grozy budził jej głos, w połączeniu z ekspresją, zdobywaną przy pomocy ruchów rąk i całej, ciągle zmienianej w wyrazie — postaci, w scenie półobłędu, przed śmiercią. Do Shottiego czułem wstręt, wprost urazę. Był doskonale bokserki i brutalny. Wiem nawet prywatnie, że Damięcki lubi tę rolę, a nie znosi postaci, którym nie może udzielić swej siły i żywiołowości. Patrząc na zdegenerowanego murzyna (Danilowicz — świetny Fryc z „Buntu”) żałowałem, że nie mam dziryty, aby przebić tę — kreaturę... Bardzo prawdziwą, starszą murzynkę, matkę Jima, stworzyła Sokołowska. Okazuje się, że nasz dobry znajomy, R. Zawistowski, jest do wszystkiego. Przejmując śpiewa piosenki, skarżąc się na niewolę, czarnego ludu. Woszczerowicz i panna Koreywo byli sympatycznymi dziećmi: małym Jimkiem i Elli. Procz Zawistowskiego, Koreywo i Danilowicza, brał udział w tej sztuce także Fidler od Jaracza. Dobrze go pamiętam z „Wiercińskiego”, oprócz „Wiercińskiego” — ekspedienta w „Murzynie warszawskim”.

Tadeusz Gładych.

„Sanacyjny” Z. D. K. i jego kierownicy

w Brześciu nad Bugiem

Szykany administracji kolejowej wobec naszych towarzyszy

Donoszą nam z Brześcia nad Bugiem: Pisaliśmy w lipcu o tem, że konduktorzy st. Brześć mają już dość „sanacyjnego” Z. D. K. i pewna część konduktorów przeszła do Z. Z. K.

Również w sierpniu zamieszczona została korespondencja o tem, w jaki sposób odbyło się zebranie konduktorów, zwołane przez Z.D.K., w obecności zawiadowcy st. Brześć, p. Fedorowicza i posła BB p. Wojciechowskiego. Korespondencje te wymownie przedsta-

wiały stan, do jakiego doszła miejscowa „sanacja”.

Administracja kolejowa w Brześciu (Oddział Ruchu Brześć) nie przeszła do porządku nad sprawą wystąpienia konduktorów z Z. D. K., ale postanowiła gwałtownie pomódz Z. D. K., aby przeciwdziałać odpływowi członków z „sanacyjnej” organizacji.

Do rzeczy wzięto się w ten sposób, że trzech członków Z. Z. K. konduktorów, z których dwóch przepisało się ostatnio do Z.ZK., oddelegowano do różnych stacji (jak Królewszczyna, Mołodczno i Lyntupy) nie zwracając najmniejszej uwagi na warunki, w jakich się znaleźli. Obecnie kolejarze ci muszą prowadzić dwa domy, nie mogą sprowadzić swych rodzin, gdyż dzieci ich uczęszczają do szkół średnich, a tych niema w miejscu, gdzie obecnie pracują; władze kolejowe nie przejmują się tem jednak, bo przecież „opieką” nad „sanacyjnym” Z. D. K. jest koniecznością”. „Zsyłka” tych trzech konduktorów ma być widocznie postrochem dla innych.

Na tego rodzaju represje administracji kolejowej, konduktorzy st. Brześć powinni odpowiedzieć jednomyślnie

przystąpieniem do Z.ZK. Wiadomo, że tego rodzaju represje odnoszą zawsze wprost przeciwny skutek od tego, jaki był zamierzony.

W korespondencji „Robotnika” z lipca b. r. wspomniano też o prezisie Z. D. K. w Brześciu, p. Wyczółkowski, że chodzi udekorowany różnymi odznakami zasług wojskowych. Obecnie już musiał je zdjąć, bo okazało się że nie ma prawa do tych odznak, ale na nich robił karierę na PKP.

Wyczółkowski nie zadowolił się nieprawnie noszonymi odznakami wojskowymi. Dowiadujemy się, że miał również podrobione świadectwa szkolne. (6 kl. wieczorowych kursów maturalnych w Brześciu n/B), które podstępnie wypożyczył od jednego z pracowników kolejowych, obecnie zatrudnionego na stacji Wilno. W ten sposób przed stawiciel „sanacyjnego” Z. D. K., p. Wyczółkowski, chciał otrzymać lepsze stanowisko i zrobić karierę. Złosiwi powiadają, że p. Wyczółkowski cieszy się wielkimi względami władz kolejowych...

Dowiadujemy się, że Dyrekcja P. K. P. robi w tej sprawie dochodzenie służbowe.

Zabójstwo

W Łodzi dokonano morderstwa na osobie 28-letniego robotnika firmy „Scheibler i Grohman”, Edmunda Langego.

Jak donoszą pisma łódzkie, zamordował go niejaki Hauk, który pchnął go, — w czasie jakiejś sprzeczki — dółtem w brzuch i klatkę piersiową. Zbrodniarza aresztowano.

Idziemy naprzód

Otwarcie Domu Z. Z. K. w Bydgoszczy

W niedzielę nadchodząca odbędzie się w Bydgoszczy uroczyste otwarcie Domu Związkowego Z.ZK. przy ul. Dolina 3. Początek uroczystości — o godz. 10 rano. Samo otwarcie nastąpi o godz. 12 w południe.

Specjalista **PŁUC I ASTMY** chorób Analiza płuc. Rentgen płuc. **LECZNICA** Wierzbowa 6. Od 4-8 w. Wizyta 4 zł

W LECZNICY Krakowskie Przedmieście 89 **Dr. med. ULIŃSKI** Ordynator szpit. **CHOROBY WENERYCZNE i skórne** od 12 do 1 pp. 708

W sobotę, Niedzielę i Święta o g. 4, 6, 8, 10 **KINO DŹWIEKOWE** W GMACHU CYRKU Początek 4, 6, 8 i 10 w. „ARENA”

Na 1-szy seans ceny zniżone od 45 gr. do 15 gr. 5 wraz z wszelkimi dodatkami. **DRUGI TYDZIEŃ REKORDOWEGO POWODZENIA** **MOSKWA BEZ MASKI** z Lionelem Barrymore i Ellsą Landl. **NAD PROGRAM:** BOGATE DODATKI DŹWIEKOWE

COLOSSEUM P. o g. 6, wów. 4 Ceny od 1 zł. Dawno oczekiwany znakomity film reżyserji **TURZAŃSKIEGO** **HOTEL STUDENTÓW** osnuty na tle miłości studenckiej Na scenie: sensacja Music-Hallow europ. 2 Blumscy, duet akrobat. oraz Nina Wilińska i B. Mierzejewski na czele dobrego zespołu. Mała Sala: **CUD WILKÓW.** Ceny: 65 gr. i 1 zł.

majestic WYTWÓRNIJA „BWB” Pierwszy polski film egzotyyczny według powieści F. A. OSSENDOWSKIEGO zrealizowany w Afryce **GŁOS PUSTYNI** Reżyseria: M. WASZYŃSKI W rol. głów.: **Nora Ney, Marja Bogda, Adam Brodzisz, Eug Bodo, W. Conti** **DŹWIEKOWY KINOTEATR** **MIEJSKI** Początek o godz. 6,15 w. **D Z I S** Anna Bella Jean Perier w filmie

ŚLEDZTWO reżyserji SIODMAKA

Następny program: „**DEMON MIŁOŚCI**” **Ki-no** **PALACE** Chmielna 9 P. o g. 6, 8, 10 **QUICK** najnowszy dźwiękowiec **ERYKA POMMERA** twórcy arcyfilmu „Kongres tańczy” **LILJANA HARVEY** Armand Bernard — Jules Berry

Nie sądź ojca...

W Sądzie Grodzkim w Mławie jest dwóch sędziów pp. Kondracki i Bobra, obaj synowie miejscowych restauratorów. Niedawno zdarzył się fakt, który

Kasa Miejska bez wpływów

Pomijając znaczny spadek wpływów z dodatków do podatków państwowych, stan kasy miejskiej znacznie się pogarsza w związku z przejęciem przez władze skarbowe egzekucji. Dotychczasowa praktyka wydziału finansowego wykazuje, iż w 75 procent. pozycje podatkowe były inkasowane za pośrednictwem dawnej sekcji egzekucyjnej.

Wprawdzie tylko w sporadycznych wypadkach, nie przekraczających małego odsetku, dochodziło do zwózki sekwencyjnych rzeczy, ale w każdym razie rygor postępowania przyczyniał się do spłaty należnych podatków. Tymczasem poczynając od dn. 1 b. m. wydział finansowy zaniedbał wszelkich egzekucji. Jednocześnie władze skarbowe nie przystąpiły jeszcze do ściągania należności. Nastąpi to prawdopodobnie dopiero w połowie b. m., gdy cały aparat ostatecznie będzie zorganizowany.

Należy więc stwierdzić, że cały okres miesiąca października spowoduje dla kasy miejskiej poważną stratę wskutek osłabionego inkasa zaległości. W latach poprzednich październik należał do najlepszych miesięcy.

Kurtyna wodna w Teatrze Wielkim

Zgodnie z protokołem komisji lustracyjnej, która dokonała technicznego zbadania stanu Teatru Wielkiego, wysunięto na czoło zagadnień skonstruowanie kurtyny wodnej. Kurtyna taka urządzona jest w ten sposób, że przy pewnej temperaturze otwierają się krany i cała scena z kulisami zalane są wodą. Urządzenie takiej kurtyny wymaga kredytów. Jak się dowiadujemy w sprawie tej wydział techniczny opracuje dokładny projekt, ustali koszty, pozem wniosek pójdzie do magistratu.

Dziś w Radio

11.58—12.05 Sygnał czasu. 12.05—12.10 Program na dzień bieżący. 12.10—12.20 Przegląd Prasy 12.40—12.45 Komunikat P. I. M. 12.45—13.25 Muzyka z płyt. 13.35 do 14.10 Płyty gramofonowe. 15.00—15.10 Komunikat gospodarczy 15.10—15.30 Płyty gramofonowe. 15.30—15.35 Chwilka lotnicza. 15.35—15.40 Komunikat P. U. W. 15.40 do 16.20 Płyty gramofonowe 16.20—16.35 Audycja dla nauczycieli muzyki. 16.35—16.40 Komunikat dla żeglugi i rybaków. 16.40 do 17.00 Odczyt. 17.00—18.00 Koncert symfoniczny. 18.00—18.20 Odczyt. 18.20—19.10 Muzyka lekka. 19.10—19.30 Rozmaitości. 19.30—19.35 Komunikat Tow. Zach. do Hodowli Koni. 19.35—19.45 Dziennik Radjowy. 19.45—19.55 „Bieżące wiadomości rolnicze” — wygl. p. J. Piatek. 19.55—20.00 Program na dzień następny. 20.00—20.50 Koncert popularny 20.50—21.05 Feljeton literacki: 21.05 do 21.50 Dalszy ciąg koncertu. 21.50—21.55 Dziennik Radjowy. 21.55—22.00 Komunikat Gł. Wojsk. Stacji Meteor. dla komunikacji lotniczej. 22.00—22.40 Muzyka taneczna. 22.40—22.50 Wiadomości sportowe. 22.50 do 23.30 Muzyka taneczna.

poruszył mieszkańców Mławy. Oto — jeden z owych restauratorów miał sprawę karną — i sprawę jego sądził... rodzony syn!

Wiadomo, że kodeks postępowania karnego wyraźnie nakazuje, by sędzia wyłączył się z urzędu od sądenia rodzonych ojcą!

W omawianej sprawie zapadł wyrok skazujący ojca restauratora na pięć zł. grzywny!

Wspomnienia o Żwirce i Wigurze

Ku upamiętnieniu zasług ś. p. porucznika Franciszka Żwirki i ś. p. inż. Stanisława Wigury por. pilot Janusz Meisner skreślił wspomnienia o tragicznie zmarłych lotnikach. Wspomnienia te w formie ozdobnej książki ukaza się w połowie października nakładem Gebeth nera i Wolffa. Dochód z wydawnictwa przeznaczony jest na fundację ku czci ś. p. por. Franciszka Żwirki i ś. p. inż. Stanisława Wigury.

Kto wygrał na loterii

Wczoraj podczas ciągnięcia loterii głównej wygrane padły na następujące numery:
20.000 zł. Nr. 158538.
10.000 zł. Nr. 109044.
Po 5.000 zł. Nr.: 38246 61788 128312.
Po 3.000 zł. Nr.: 92179 102064 110108 115052.
Po 2.000 zł. Nr.: 3612 5231 7769 15135 25757 26180 842 47400 59199 64899 73855 8975 83115 90609 100187 111364 129499 528 132997 147141 113620.
Po 1.000 zł. Nr.: 2742 1631 6836 9111 11349 13062 15103 16432 20088 290 36212 28686 42267 44615 47069 140 50352 51426 455 707 53616 58497 59122 64991 72793 77762 923 78432 79115 82822 84312 85396 93725 96408 109841 111256 116237 121088 125937 126112 137268 146626 916 150366 156845 158657.

STAN POGODY

DZIŚ CHŁODNO. Według Państwowego Instytutu Meteorologicznego: Dziś dość pogodnie, rankiem mglisto, po chłodnej nocy miesiącami z lekkiem przymrozkiem, dniem temperatura okolo 12 stopni, słabe wiatry zachodnie i północno-zachodnie lub miejscowe.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zj. 8,91,25. Funtów ang. 30,7. Rubel zł. 4,59. Dolar zł. 8,92,25, 7 proc. pożycz. 53, 3 proc. pożycz. bud. 38,25. Dolarówka 49, 4 proc. pożycz. inwest. 96, serjowa 103. 4 1/2 % l. z. ziemskie 38,5, 5 % l. z. m. Warszawy 48,5, 8 % l. z. m. Warszawy 58,75, Bank Polski 88,5, Starachowice 9,25. Modrzejów 3,5.

Czytelnicy i Prenumeratory „ROBOTNIKA” winni zaopatrzyć się w **LOS Y LOTERJI PAŃSTWOWEJ** wyłącznie w

KOLEKTURZE ROB. TOW. PRZYJACIÓŁ DZIECI z której dochód przeznaczony jest na wychowanie sierot robotniczych. Losy nabywać można w kolekturze R. T. P. D. Al. 3 Maja Nr. 2 m. 68 tel. 332-88. Księgarnia Robotnicza Wrecka Nr. 7. Oddziały R. T. P. D. Żoliborz i Wola.

Napad na skład wódek

Przy ul. Piotra Wysockiego na Nowem Bródnie na sklep wódek, należący do Ignacego Purko, dokonano napadu 5-ciu zamaskowanych bandytów. Dobrali się oni tylnym wejściem do mieszkania, a następnie do sklepu. Grożąc rewolwerami, bandyci steroryzowali domowników, domagając się wydania pe-

niędzy. Na wszczęty przez właściciela sklepu i jego rodzinę alarm, bandyci dali kilka strzałów z rewolweru i zbiegli, pozostawiając na miejscu jedną maskę. Zarządony natychmiast przez policję 25 komisarjatu pociąg, nie dał pożądanego wyniku.

Napad, ograbienie i poranienie pijanego

Nocy ub. o godz. 3-ej na pl. Broni będący w obchodzie policjanci ujrżeli leżącego okrwawionego i pijanego mężczyznę, którego przewieźli do ambulatorium Pogotowia, gdzie lekarz stwier-

dził rany ciete lewego ucha, oraz ogólnie potłuczenie. Rannym okazał się 37-letni Marjan Sypuła, woźny w Polskiem Towarzystwie Księgarni Kolejowych „Ruch”.

Po nałożeniu opatrunku, Sypułę przewieziono do szpitala na Czystem. Badany nie mógł dać żadnych bliższych wyjaśnień, gdyż był silnie potłuczony i pijany.

Z zeznań rodziny wynika, że w ub. poniedziałek otrzymał on pensję tygodniową w sumie 40 zł. i do domu na noc nie wrócił. Istnieje przypuszczenie, że udał się do restauracji, gdzie zawarł prawdopodobnie znajomości i pił razem, a następnie przez towarzyszy libacji został wywieziony na pl. Broni, poraniony i ograbiony z pozostałej gotówki.

Samobójstwo na cmentarzu

Wczoraj rano na cmentarzu powązkowskim wystrzałem z rewolweru w głowę pozbawił się życia, na grobie matki swej ś. p. Kazimierzy Janiewiczowej, syn jej, 53-letni Jan, administrator domów Józefa Potockiego.

Denat pozostawił żonę i 3 dzieci. Powód samobójstwa — silny rozstrój nerwowy, datujący się od roku, t. j. od chwili śmierci matki.

O 3 zł. 70 gr.

Przy ul. Górczewskiej 66, w pracowni krawieckiej Izraela Nudela, pracował Aron Sztajman. Z powodu małych zamówień, Nudel przed kilku tygodniami Sztajmana oddalił, lecz pozostał mu dłużny 10 zł. Do wczoraj N. spłacił 6 zł. 30 gr.

Wczoraj wieczorem Sztajman domagał się w kategorięczny sposób zwrotu pozostałej sumy. Gdy N. ociągał się, zirytyowany tem Sztajman wpadł w złość, powalił Nudela na maszynę i pobił go.

Co grają w Teatrach?

TEATR „ATENEUM”. Dziś i codziennie niezwykle interesująca sztuka głośnego pisarza amerykańskiego E. G. O’Neill’a p. t. „Czarne Ghetto”.

Z OPERY. Dziś ukazuje się wzruszająca opera Pucciniego „Madame Butterfly”. Jutro odegrana będzie fantastyczna opera Offenbacha „Opowieści Hoffmana”.

TEATR NARODOWY. Tylko jeszcze dziś grana będzie komedia Pagnol’a „Fanny”. Jutro przedstawienie zakupione. W piątek teatr zamknięty z powodu prób generalnych.

W sobotę pierwsza wielka premiera sezonu — „Car Iwan Groźny” Aleksęgo hr. Tolstoja w polskiej wersji St. Miłaszewskiego.

TEATR LETNI gra w dalszym ciągu komedjo-farsę Verneuil’a „Jak się zdobywa kobiety”.

TEATR NOWY. Dziś komedia Devala „Mademoiselle” w świetnej obsadzie.

OSTATNI DZIEŃ „JIMA I JILLA”. Przedstawienia czarującej komedji muzycznej Grey’a i Newmana „Jim i Jill”, granej od blisko trzech miesięcy w teatrze Polskim — dobiegają końca. Już w piątek, dnia 7-go b. m., teatr Polski otworzy sezon jesienny premierą bohaterkiej komedji Rostand’a „Cyrano de Bergerac” z Marjuszem Maszynskim w roli Cyrana i Janiną Romanówną w roli Rokszany. Sztukę reżyseruje Aleksander Węgiętko. Po raz pierwszy na scenach polskich „Cyrano” otrzyma ilustrację muzyczną pejalnie skomponowaną przez Jana A. Maklakiewiczą.

Komedia „Jim i Jill” z Marją Modzelewską i Eugenjuszem Bodo grana będzie dziś poraz ostatni.

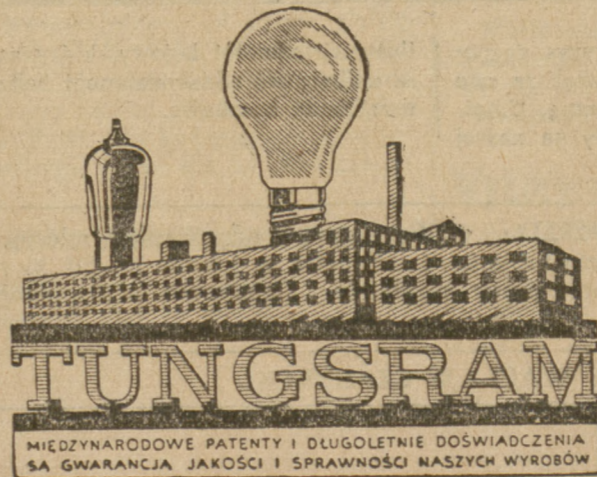
„BANDA” w TEATRZE MAŁYM. Dziś „Gaudeamus Igitur” z udziałem Hanki Ordonówny na czele całego zespołu.

TEATR „MORSKIE OKO” Wielka rewia inauguracyjna „Przeboj Warszawy” z udziałem Zimińskiej na czele całego zespołu.

TEATR „OSA”. Dziś i codziennie „Bomba nekta”, rewia w 20 obrazach.

TEATR „MIGNON”. Dziś rewia „Tempo”.

Staniesz zdrowie, czas i pieniądze, podróżując, wysyłając listy i towary samolotami.



ROBOTNICZY Czytajcie swoje pismo codzienne „ROBOTNIK” **Ogłoszenia drobne** Służące bezpłatnie do pracy i do gospodarstwa wiejskiego dostarcza bezinteresownie Tow. „Ratujmy Niemowlęta”. Są to matki opuszczone. Nowy Świat 8-10. m. 14 Codziennie od 11 do 3

Trzynaście milionów osób

zginęło wskutek trzęsień ziemi

Przed kilkoma dniami Grecję nawiedziło trzęsienie ziemi. Wstrząsy podziemne dały się najpierw przez dwa dni odczuć na półwyspie Chalcedońskim. W Salonikach wybuchła

reny nawiedzone orkanem pozabawione są wszelkich środków komunikacyjnych, wobec czego nieznane są jeszcze rozmiary katastrofy w niektórych okolicach. Z wiadomości

landji. Szkody materialne są wielkie. Szczególnie ucierpiało miasto Wajra, które opuszczone zostało przez mieszkańców uciekających w dzikiej panice.

13 MILJONÓW OFIAR PRZEZ 400 LAT.

Z obliczeń jednego z amerykańskich Instytutów wynika, że w ciągu 400 lat ostatnich liczba ofiar trzęsień ziemi na całym globie ziemskim wyniosła przeszło 13 milionów.

Najwięcej ofiar tej klęski zanotowano w Chinach, gdzie w połowie XVI stulecia (1556 r.) zginęło przeszło 800,000 ludzi, a w 1920 r. trzęsienie ziemi pociągnęło za sobą 180 tys. ofiar.

Po Chinach następują Indie Wschodnie, których straty wyniosły 300 tysięcy w 1737 r.

Również mocno ucierpiała od trzęsienia ziemi Japonia, bo jej ofiary w 1703 r. wyniosły 200.000 ludzi, a w 1923 r. — 250.000.

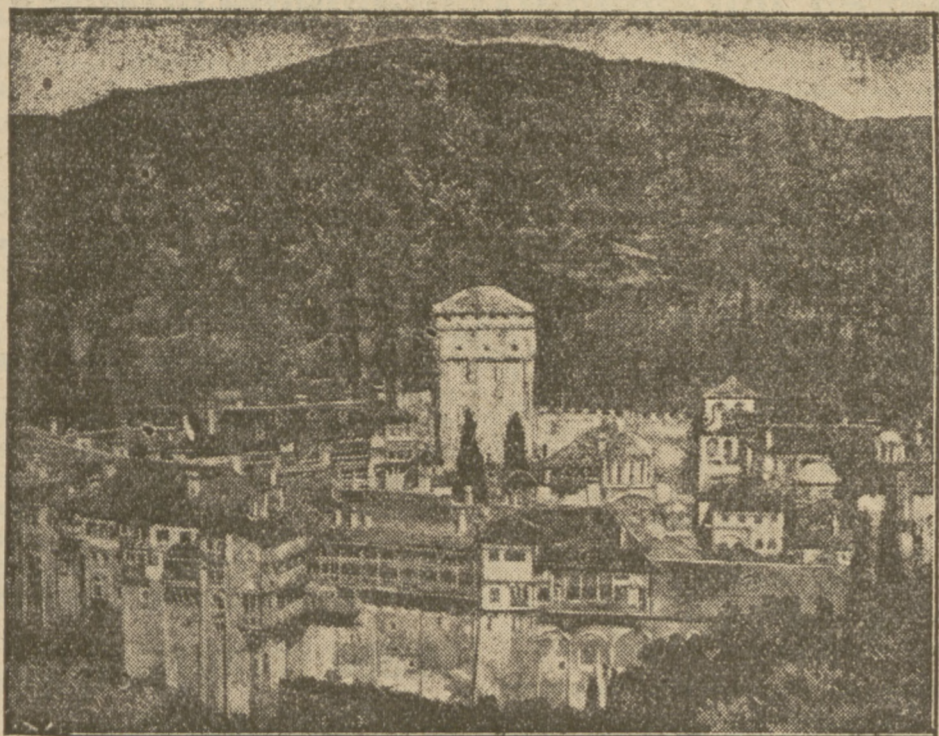
Co do Europy, największą liczbę ofiar (około 50,000) spowodowało

trzęsienie ziemi w Lizbonie w 1785 roku.

Z krajów europejskich od trzęsienia ziemi najmniej ucierpiała w ostatnich 400 latach Anglia, której ofiary w ludziach wyrażają się jedną

osobą, zabita w 1580 r. przez cegłę, spadającą z rozsypanych się ściany domu.

Po Anglii następuje Polska, gdzie w ostatnich 400 latach zaledwie kilka osób zginęło wskutek trzęsień.



TEREN STRASZNEGO TRZĘSIENIA ZIEMI W GRECJI W GŁĘBI GÓRY ATHOS. NA PIERWSZYM PLANIE SŁYNNY KLASZTOR.

szalona panika. Większa część mieszkańców uciekła z miasta. Bilans tej pierwszej części katastrofy był okropny. Niektóre miasta zostały zupełnie zniszczone. W niektórych miejscach utworzyły się szczeliny, a raczej kanały szerokości 20 mtr. i długości 3000 mtr.

Zabitych zostało przeszło 350 osób, a liczba rannych przekroczyła 1000.

Po jednodniowej przerwie wstrząsy powtórzyły się w okolicach Salonik. W Macedonii nowe trzęsienia wyrządziły ogromne spustoszenia. Tysiące domów jest zniszczonych. Liczba zabitych i rannych jest olbrzymia, chociaż trudno jeszcze dokładnie ustalić ile ofiar pociągnęło za sobą to drugie trzęsienie.

200 ZABITYCH, 2000 RANNYCH I 9000 DOMÓW ZNISZCZONYCH W PORTO - RICO.

Równocześnie prawie potworny orkan połączony z trzęsieniem ziemi zniszczył Porto-Rico.

Bilans katastrofy nie jest jeszcze dokładnie ustalony. W każdym razie liczba zabitych przekroczyła 200. Rannych jest przeszło 2000. Z górą 9000 domów jest zniszczonych, a 75.000 osób pozostało bez dachu nad głową.

San Juan przedstawia obraz zniszczenia. Ulice zasłane są gruzami, cegłami, dachówkami i różnymi sprzętami. Miasto pozbawione jest wody i światła, ponieważ wodociąg i elektrownia uległy zniszczeniu. Te-

nachodzących drogą morską wynika, że cały obszar wyspy aż do Arecibo jest doszczętnie zniszczony. Miasta i osady ludzkie, położone na tym obszarze, są zrównane z ziemią. Plantacje trzciny cukrowej, kawy, oraz inne plony rolne, są również zniszczone. Amerykański Czerwony Krzyż zorganizował ekspedycję ratunkową, która wyjechała do San Juan na okrętach wojennych.

TRZĘSIENIE ZIEMI W NOWEJ ZELANDJI.

Trzęsienie ziemi wydarzyło się w północnej części Nowej Ze-

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Z ROB. KLUBU KOBIECEGO „START“

Na ogólnym zebraniu KRKS. Start został wybrany nowy Zarząd Klubu, który ukonstytuował się w następujący sposób: tow. Zofia Żurkówna — przewodnicząca i kapitanka sportowa, Marja Goldewicht — Niemyńska — sekretarka, Rena Waksberżanka — skarbniczka, Wanda Weltsztäubówna — kierowniczką pracy świetlicowej Janina Majchrzycka — członkini Zarządu.

Jednocześnie KRKS. Start podaje do wiadomości, iż lokal Klubu mieści się w „Ateneum“, Czerwonego Krzyża 20, pokój 124.

Ćwiczenia gimnastyczne rozpoczyna się 17-go b. m. Przyjmowanie nowych członków i bliźszych szczegółów udziela sekretariat, który czynny jest codziennie od 7-ej do 9-ej wiecz.

TILDEN GRAĆ BĘDZIE Z TŁOCZYŃSKIM

Jak się dowiadujemy, na wczorajszym posiedzeniu zarządu Polskiego Związku Lawn-tenisowego rozpatrywaną była sprawa projektowanego spotkania tenisowego zawodnika Legii — Tłoczyńskiego z Tildenem, który przybywa na sobotę i niedzielę do Warszawy. Zarząd PZLT zezwolił ostatecznie na rozegranie spotkania pokazowego Tłoczyński — Tilden.

Program rozgrywek, które odbędą się na kortach Legii, przedstawia się następująco:

Sobota godz. 15 Tilden (USA) — Nuslein (Niemcy) Najuch (Niemcy) — Barnes (USA), gra podwójna Tilden i Barnes (USA) — Najuch i Nuslein (Niemcy).

Niedziela godz. 11.30 mecz pokazowy Tilden — Tłoczyński, a następnie Barnes (USA) — Nuslein (Niemcy) oraz gra podwójna „starzy” przeciw „młodzi”, czyli obaj czterdziestoletni Tilden i Najuch przeciwko dwudziestoletnim Nuslein — Barnes.

Z CAŁEGO ŚWIATA

NOWA PORAZKA TILDENA.

W Norymberdze „cyrk Tildena” rozegrał szereg spotkań tenisowych. Niemiecki mistrz zawodowców Nuslein odniósł niespodziewanie łatwe zwycięstwo nad Tildenem 6:0, 6:2 w grze podwójnej para Tilden — Burke została pokonana przez parę Nuslein — Najuch 6:2, 5:7, 6:1.

KOLARZE WARSZAWSCY W ŁODZI.

W Łodzi odbyły się w niedzielę międzyklubowe zawody kolarskie Unii z udziałem kolarzy warszawskich.

W finale głównego biegu sprinterów zwy-

jakie te filmy odnoszą na przeróżnych europejskich i amerykańskich ekranach.

U nas stosunek do filmu sowieckiego jest tak wrogi że zaledwie 1 — 2 filmy sowieckie ukazują się w ciągu roku (i najczęściej niemilosiernie troskliwą ręką cenzora pokreślone) zdołają przetrwać do polskich kinoteatrów. Przysnąć też trzeba, że z pośród bogatego plonu sowieckiej produkcji mieliśmy okazję (prócz „Burzy nad Azją” i „Błękitnego ekspresu” oglądać zazwyczaj filmy mniej znane i mniej rewelacyjne. Grozi nam poprostu, że wielu z nich nie ujrzymy nigdy.

Obecnie prasa francuska pisze o szeregu filmów sowieckich, które ukazały się w największych teatrach świetlnych Paryża. Filmy te wszystkie roszące na sobie owo piętno eksperymentalizmu cechującego obrazy sowieckie, zawsze posiadające głębszą treść społeczną, zawsze ciekawe w ujęciu reżyserskim, oryginalne pod względem malarskim cieszą się w stolicy Francji zasłużonym powodzeniem — i co ważne jest dla naszych sfer filmowych — ogromną kasowością.

Z pośród ostatni wyświetlanych w Paryżu obrazów sowieckich najciekawszym jest ponoc film „Putiowka w żytn” malujący tułaczkę nieletnich. Ma być zagranicą podobno niezadługo wyświetlany film o „Piatiletce” i film o snuty na tle życia rybaków rosyjskich, Filmów sowieckich nie brak. Produkcją ich wiele... tylko my jesteśmy pozbawieni możliwości zapoznania się z nimi.

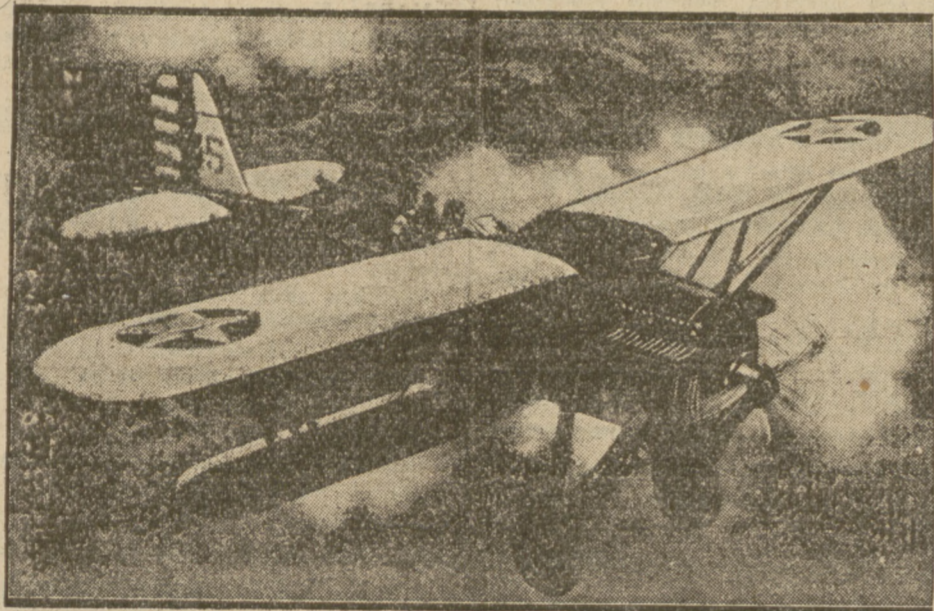
Warto, aby ten dziwny i niewytłomaczalny logicznie stosunek (boć nie wszystkie filmy sowieckie „sieją” propagandę komunistyczną jak to uważa cenzura) do tej najoryginalniejszej i najciekawszej dzisiaj produkcji na świecie uległ wreszcie radykalnej zmianie.

Chcemy widzieć przynajmniej te filmy, które ogląda publiczność intrych państw europejskich, i chcemy je widzieć nie „zaśniedziały” po kilku latach, ale obecnie gdy są one jeszcze nowością.

Jeśli filmy amerykańskie ukazują się jednocześnie na ekranach Warszawy i Paryża to samo dzieć się winno i z filmami sowieckimi.

I. K.

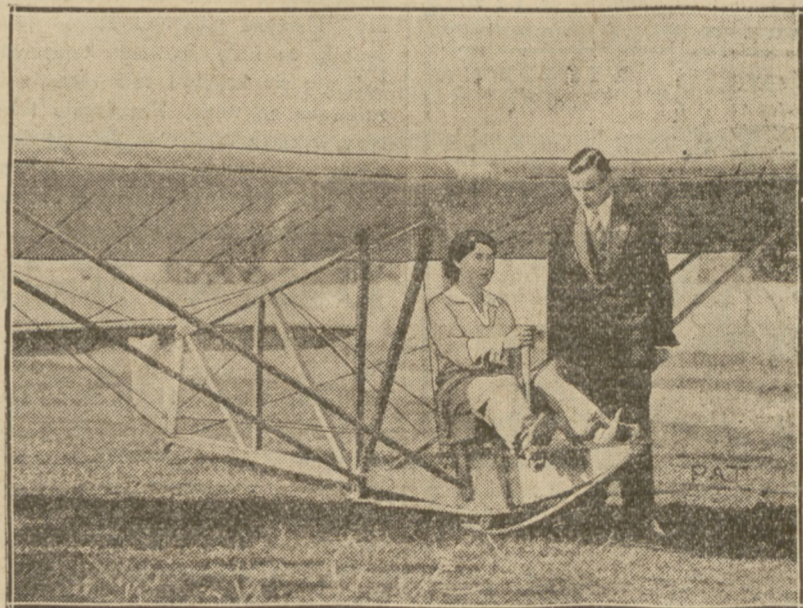
Nowy typ samolotu bojowego



Nie bacząc na ciężki kryzys gospodarczy, Ameryka wciąż powiększa swoją i tak dużą flotę powietrzną. Ostatnio skonstruowano widoczny na naszej

ilustracji samolot bojowy, który zawiera najbardziej udoskonalone i najlepsze urządzenia bombowe.

Loty szybowcowe w Warszawie



Lotnictwo szybowcowe, ta piękna odmiana sportu lotniczego, zyskała sobie gorliwych zwolenników i w Warszawie. Ilustracja nasza przedstawia szybowiec studentów Politechniki warszaw-

skiej „Wronę”, na którym zajęła miejsca p. Marja Wardasówna, jedna z pionerek sportu szybowcowego wśród kobiet.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. **CENY OGŁOSZEŃ:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20gr. Poszukiwanie i zaopiniowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.